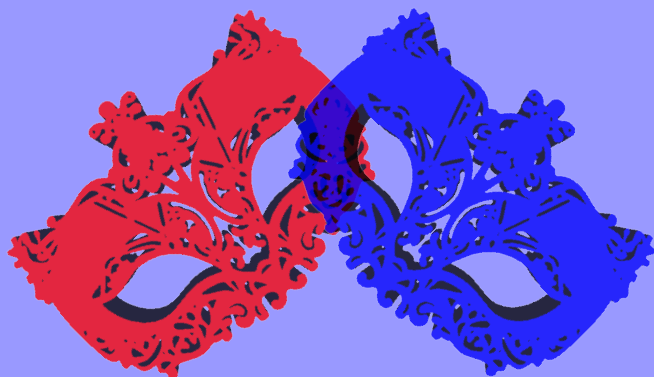


Divadelní rozehrávky 3
Ročník 2022
Pavel Stříž



Směrem k autorovi...

Hezký den, pokud to uznáte za vhodné, případně že si to zasloužím, můžete mě podpořit přímo jistou (symbolickou) částkou. Bankovní účet je v tiráži. Pomůže to v mé autorské tvorbě a velmi mne to potěší.

Potěší i zpětná vazba. Co se líbilo či nelíbilo, zaslané objevené chyby či překlepy ap. Pohledníci, dopis či e-mail uvítám. Poštovní adresa nakladatele je zmíněna na webovém serveru, e-mail na nakladatele i na mě jsou zmíněny v tiráži. Jsem divadelník, potěší mne tedy i zpráva, že jste se do toho či onoho textu směle vrhli, fotky z případných zkoušek, záznam z představení a tak. Dle možností mohu dorazit osobně, na dálku poradit či vysvětlit napsaný text, pokud mi to paměť dovolí.

Už dále nebudu zdržovat, zde je kniha divadelních rozehrávek, v běžné řeči známé jako jednoaktovky!

Pavel Stríž, autor

Nakladatelství Martin Stríž

www.striz.cz

ISBN 978-80-88425-01-4

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Cesta domů	5
2. Cesta na talentovky	9
3. Dárek mamince	13
4. Dvě duše	20
5. Mravenci	24
6. Nemocný kompík	28
7. Oběd	33
8. Podnájem	37
9. Psychiatrie	44
10. Stavba divadla	48
11. Straceni	51
12. VvG+CC	56

0. Předmluva autora

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

předkládám Vám třetí knížečku divadelních rozehrávek pro dva a výjimečně tři hrající po prvních dvou knížečkách z let 2016 a 2021. Zpracoval jsem několik starších nápadů a pár nových.

Většinu starších nápadů jsem měl v hlavě víc jak 10 let, nenapsal jsem si k nim ani řádku. A pak, během několika inspirativních dní, jsem to vše hodil na papír. Sám jsem tomu nevěřil.

Udělal jsem sám se sebou drobné kompromisy v názvech posledních dvou rozehrávek. Měla být v názvu prvně žena (CC) a pak muž (VvG), ale přál jsem si, aby hra byla v knížečce poslední (abecední řazení). Tak jsem jejich jména otočil. Podobně jsem přepsal Ztraceni na hovorové Straceni, aby tato rozehrávka nebyla na konci knížečky.

Jsem si vědom, že papír snesl vše, což neplatí pro jeviště. To je autorské riziko, se kterým člověk pracuje, a moc mu to nejde. Především se jedná o sprosté výrazy, které se snadno píší, ale ne vždy se v jazyku hodí.

Chtěl bych poděkovat za postřehy čtenářům před vydáním: sestře Hance, bratru Martinovi a spolužákovi Radku Vicherkovi ze Zlína. Díky Vám!

Kniha vychází jako ročník 2022, byť je rok 2021, je to takový autorský vtípek a snaha předběhnout čas. To je však úkol nadlidský.

Přeji příjemné počtení a hodně zdaru. Zlomte vaz při případné realizaci!

Pavel Stříž

V Mezinárodní den mládeže, 12. srpna 2021, Ždánice

1. Cesta domů

- 1 *{Inspirováno skutečností po jedné cestě z práce vlakem z Brna do Bučovic.}*
- 2 **Cestující:** *{K smrti unaven.}* To zas byla šichta, a ještě ta cesta domů. Už se vidím v posteli. Na co jsem dnes šáhl, to jsem zničil. Udělal jsem dnes firmě jen škodu.
- 3 **Cikán:** *{Opilý.}* Ahoj. Neznáme se?
- 4 **Cestující:** No! – *{Pro sebe v zoufalství.}* Ještě totok mi chybělo.
- 5 **Cikán:** Nemáš cígo? Dal bych cígo.
- 6 **Cestující:** Nezlobte se, nemám. Jestli se nebudete zlobit, mám za sebou těžký den a trochu bych se prospal.
- 7 **Cikán:** Škoda. Dal bych si.
- 8 **Cestující:** Tady jste ve vlaku, tady se kouřit nesmí.
- 9 **Cikán:** Na to jim seru. – Nebo bych si dal bradavky paní průvodčí.
- 10 **Cestující:** To neříkejte. Takové věci neříkejte.
- 11 **Cikán:** Neříkej mi, co můžu a co ne. – Hele, Brno-Židenice. Jako U Žida. U Žida jsem se párkrát strašně ožral. Byl jsi tam? Jsou tam fajn servírky, občas nějaký gádžo, ale jinak je to tam skvělé. *{Začne si pozpěvovat.}* Vínečko bílé, – si od mé milé, – budu ťa pít, – co budu žít...
- 12 **Cestující:** Prosím vás, mějte slitováním.
- 13 **Cikán:** Vínečko bílé, ale to, no, však se tak moc nestalo. Dneska slavím narozeniny, tak jsem si dal do nosu. No co? To nemůžu? – Po-ně-to-vi-ce. To je dobrý, sotva to přečtu, ale to je dobrý. Žena mně zas zdrhla, už jsem ty její kecy stejně nemusel. Pořád dokola: kde só prachy? Kde máš prachy? Ty ses zas ožral. Smrdíš jak prase. Jdi do chlíva k prasatům. – Vysrat se na takové. Pičku měla dobrou, ale za ty kecy to nestojí. To by ji musela mít ještě ze zlata a hezky si ji navonět.
- 14 **Cestující:** Prosím vás, jsou tu děti.
- 15 **Cikán:** Jo, jo, omlouvám se, děti! Klín, klín jsem chtěl říct. S Józinem mi prchla. *{Zpěv, Ivan Mládek.}* Józín z bažin –

močálem – se plíží... Hele, Bl, Bl, Bla-žo, Blažovice. To je tak směšné, to je tak pitomý název. Ale nic proti, nic proti. – Kdyby mi alespoň ten kluk nezdrhl. Prý je v Praze, to ho už asi nikdy nevidím. Vysrat se na takovej svět, že jo?

- 16 **Cestující:** Někdy je to těžké.
- 17 **Cikán:** Ale co! Můžu si za to sám. Rodiče mě odkopli a musel jsem se snažit sám. – Galaš, dělám obklady, zeptej se kdekoho, potvrdí ti: Déžo Galaš, nejlepší obkladač v Bučovicích. – To jsem se naučil sám, jak mě pustili z basy. Alespoň něco jsem neposral. Furt se to se mnou veze.
- 18 **Cestující:** Život je takový...
- 19 **Cikán:** Komplikovaný, však to řekni, a na hovno, však to řekni. Hele, J, Je, K, Kše, Kšenovice.
- 20 **Cestující:** Křenovice.
- 21 **Cikán:** Však to povídám. Už jsem skoro doma. Měl bych už vystoupit a vzít si taxíka, ale ještě s váma chvíli pojedu. Vy jste docela fajn. Takovej učesanej a oholenej. *{Zpěv.}* Piju já, piju rád, někdy i destilát... Srdce – jásá, – mozek – usíná – po smrti – filtrovat – medicína... Stojí to všechno za hovno.
- 22 **Cestující:** Prosim vás, ty děti.
- 23 **Cikán:** *{Ignoruje ho.}* Kdybych toho Tomina nezabil, kde jsem teď mohl být? Od té doby se to se mnou vleče a nepustí to. Už je to dvacet let a pořád se mě to drží, pořád to na sobě mám. Jak klíště se to drží. – Však jsem si to odseděl, ne? Tak co po mně ještě chtějí? Sekám lať, jen se občas napiju, ale nikomu dalšímu už jsem neublížil. Neměl mi lozit za starou, tak jsem ho vzal kudlou. Dostal, co si zasloužil, rozpáral jsem ho jak prase na zabíjačce. – Byl jsem kluk. Byl jsem blbec.
- 24 **Cestující:** Aha.
- 25 **Cikán:** Nic s tím nenadělám, čas nejde vrátit zpátky. Prostě mám život v prdeli, ať se snažím, jak se snažím. Jsem nejlepší obkladač na světě a stejně je mi to prd platný, kluk mi zdrhnul, žena mi zdrhla. Je to, je to... Hele, Křížanovice, to je taky taková prdel světa.
- 26 **Cestující:** No...

- 27 **Cikán:** Já vím pořád, pak jsou Marefy, tam se dobře chlastá a mají tam fajn baby. Ale musím dom, zítra musím na šichtu. Nemůžu furt chlastat. Přefiknu jen Máju odvedle, ona mi vždycky dá, a jdu chrápat. Je ti to jasný?
- 28 **Cestující:** Jo je, podívejte, vaše Marefy!
- 29 **Cikán:** Seru na Marefy, tam nechci, musím do práce, ale že ten život tak stojí za hovno. Doma bude bordel, no uklízet nebudu, žrádlo žádný, musím něco čornót, ale to až zítra v práci, dnes už na to seru. – Ani tu kudlu jsem si nevzal, Bože, to je zas den, co jsem komu udělal? – Promiňte, Otče, já to tak nemyslel. Já jsem nezhřešil, to Matička Příroda. – *{Vytahuje z kapes kudly.}* Moment, vzal, tady je! A tady mám ještě jednu. Hned se cítím bezpečněji.
- 30 **Cestující:** Já se loučím, vystupuji. Už tu nebudu ani minutu.
- 31 **Cikán:** No ty, gádžo, to já taky ne. *{Zpěv.}* Na prvního Máje, půda úrodná je, a my už teď víme, kam ji zasadíme. –
- 32 **Cestující:** Já přece nejsem žádný gádža! – Nashledanou.
- 33 **Cikán:** *{Nevnímá ho. Pozpěvuje si.}* Májo, kdepak jsi, ty couro? – Roztáhni nůžky, stáhni ponóžky, nastav píčku, ukaž tu opíčku, já ti jú hezky vylížíú. – A pak ti do ní vlítnu, ať z toho života něco mám, ne? Uděláme si hezké ráno. – No ne? – A ne že mě zas okradeš. Stejně u sebe nic nemám. *{Zpěv.}* Včelka Mája, však ta to má ráda, zepředu ji vobtáhnu, zezadu ji vobtáhnu. Celou ji normálně vymrdám. – A pak mi stejně zdrhne, jako všechny. – Ale třeba se mi nepostaví a půjdu rovnou spát. – Taky dobře!
- 34 *{Skanduje.}* Bu-čo-vi-ce! – Bu-čo-vi-ce! – Už jsem doma!
- 35 Paní průvodčí, já musím ven, dál já nechci, dál mě neberte, musíte mě vyhodit. –
- 36 Máte pěkný cecky, ale takový jsem už viděl. Dobře se na nich spí. – Vy u toho ale musíte řvát. Jak tur. Že jo? Tipnul jsem to dobře? – Vdaná, no jo! Však já to vašemu starýmu neřeknu. V nějakém tom kupéčku si to rozdáme, co říkáte? – Že ne? Tak ne! – Oj, Bože, ty cesty do Práglu bývaly skvělé, to se, panečku, mrdalo. Každá mi dala, odhánět od sebe jsem je musel.

- 37 *{Lidé nastupují do vlaku. Rázně změní tón ze zasněného na útočný.}* Pozor, mladej, na mě si dej pozor! Nedělej tu ramena, nebo tě vezmu kudlou pod krkem, od ucha k uchu, myslíš, že si dělám srandu, že jo? – *{Nechá nastupujícího mladíka napokoji.}* Jen si jeď do toho tvého Veselí nad Moravou, nebo kam..., já už jsem doma. –
- 38 *{Kolébá se.}* Májo, Majko, kdepak jsi? Už za tebou běžím... *{Sedne si na zem, lehne si, cucá si palec a usne.}*

2. Cesta na talentovky

- 1 *{Ten, či ta průvodčí. Uchazeč/ka na divadelní fakultu zaspí a snaží se to dohnat. Zvuk budíku.}*
- 2 **Uchazečka:** Dej pokoj. – Dej pokoj, nebo poletíš z okna. *{Budík neustane. Letí z okna.}* Já tě varovala. *{Pokračuje ve spaní. Vstane.}*
- 3 Sakra, sakra, já přijdu pozdě, to je katastrofa, to mě budík nemohl vzbudit? – Co teď, co mám dělat?
- 4 Nu, co? Udělám ze sebe neodolatelnou a všem ukáži, že mě musí vzít, že nemají jinou volbu. Jdu se trochu upravit, jako taktó mezi lidi nemůžu. *{Pomalými pohyby se upravuje.}*
- 5 Sakra, sakra, to je hodin, to abych si pohla, aby mi ten vlak neujel. – Ale tak snad na mě počkají, mně přece neodolají. *{Vyběhne z bytu. Běží.}* Uhněte, uhněte, spěchám. To je strašné, to je hodin, mně ten vlak ujede! *{Z nástupiště: Zpožděný vlak přijíždí na kolej třetí.}* Třeba to stihnu, třeba to ještě stihnu. Kde mám lístek? Sakra, zpropadeně.
- 6 *{Nestihne si narazit lístek, ale stihne tak tak přiskočit do vlaku.}*
- 7 Tak to bylo o fous, teď jen najít srdce a plíce. Já to zvládla, já dnes všechno zvládnou! Budu neodolatelná.
- 8 **Průvodčí:** *{V pozadí.}* Předložte prosím vaše jízdenky a doklady.
- 9 **Uchazečka:** Né, to mi ještě chybělo. Kde ty věci mám? – Já kráva jsem si zapomněla píchnout. Kristovano! Co mám teď dělat? Proč nemají ve vlaku ten automat? Co je to za systém?
- 10 **Průvodčí:** Dobrý den, kontrola jízdenek, předložte vaše doklady.
- 11 **Uchazečka:** Mně snad jebne... Pane průvodčí, asi jste mě viděl běžet na poslední chvíli, já si, já si, omlouvám se, zapomněla narazit jízdenku.
- 12 **Průvodčí:** Vy nemáte naraženo? Tak to bude s přírážkou, slečno, nedá se nic dělat. A pokuta sto korun.
- 13 **Uchazečka:** Pane průvodčí, nešlo by s tím něco dělat?

- 14 **Průvodčí:** Nešlo.
- 15 **Uchazečka:** Pane průvodčí!
- 16 **Průvodčí:** Kam jedete, slečno?
- 17 **Uchazečka:** Do Brna, na talentovky.
- 18 **Průvodčí:** Tak do Brna, pokud si vystoupíte ve Slavkově a narazíte si, tak to budete mít pokutu jen za padesát korun.
- 19 **Uchazečka:** Pane průvodčí.
- 20 **Průvodčí:** Pokud už v Křižanovicích, tak za třicet korun.
- 21 **Uchazečka:** Pane průvodčí!
- 22 **Průvodčí:** Jestli jste ochotná zajít večer na kafe, tak by to mohlo být bez pokuty.
- 23 **Uchazečka:** To by šlo, pane průvodčí, děkuji mockrát.
- 24 **Průvodčí:** Dejte mi váš lístek, narazím vám jej.
- 25 **Uchazečka:** Vy jste zlatíčko.
- 26 **Průvodčí:** Tedy pokud nechcete vystoupit již v Mareřích, to byste měla tu jednu zastávku zadarmo.
- 27 **Uchazečka:** To tedy nechci! Já jsem dnes na misii, velmi důležité. Bude ze mě herečka!
- 28 **Průvodčí:** Jen mi tu prosím nehrejte divadlo, je moc brzy ráno.
- 29 **Uchazečka:** Omlouvám se. Příště si dám pozor. Ale ono žádné příště nejspíš nebude, já se totiž do Brna odstěhuji.
- 30 **Průvodčí:** Výborně, slečno, držím palce. Na viděnou, zde je mé číslo. – *{Pokračuje v kontrole u dalších pasažérů.}* Dobré ráno, kontrola jízdenek. Předložte prosím vaše doklady.
- 31 **Uchazečka:** Tak to bylo o chlup. Nebyl špatný, ale na tohle já nemám čas. – Teď se chvíli prospím a jde se na to! Žádný profesor Kolovrat mě dnes nerozhází. Túdle. *{Polohlasem si opakuje repliky z nastudovaných divadelních textů. Usne tvrdým spánkem. V pozadí jsou slyšet zastávky konče Brnem, vlak jede dál na Prahu.}*
- 32 **Průvodčí:** Slečno, slečno, vstávejte.
- 33 **Uchazečka:** Co se děje? – Já měla takový krásný sen, že hraji v americkém seriálu modelku. To vám byl tak hezký sen.

- 34 **Průvodčí:** Slečno, vy jste asi zaspala svou zastávku. Neříkala jste, že jedete do Brna?
- 35 **Uchazečka:** Ano, na JAMU, proč se ptáte? – Moment, jak to myslíte, že jsem zaspala? Já jsem si jen na pár vteřin přivřela oči.
- 36 **Průvodčí:** My už jsme z Brna dávno vyjeli.
- 37 **Uchazečka:** To nemyslíte vážně? A co Brno-Židenice?
- 38 **Průvodčí:** Ty už jsme dávno přejeli, slečno.
- 39 **Uchazečka:** Sakra, jaká je další zastávka? Třeba se stihnu vrátit.
- 40 **Průvodčí:** Slečno, až Kolín.
- 41 **Uchazečka:** Tak do Kolína nechci, tam herectví neučí, tam nechci! Co mám dělat?
- 42 **Průvodčí:** Asi si budete muset koupit lístek a jak bude další zastávka, tak se vrátit nejbližším vlakem. A zavolejte na fakultu, třeba vás omluví.
- 43 **Uchazečka:** To je noční můra! No jistě, kolik mě to bude stát?
- 44 **Průvodčí:** 200 Kč do Kolína, 250 Kč až do Prahy.
- 45 **Uchazečka:** Sakra, já nemám peněženku, já jsem ji v tom spěchu nechala doma.
- 46 **Průvodčí:** Nu, pokud byste zašla na večeri, tak mohu přivřít oči.
- 47 **Uchazečka:** Ježíš, vy jste zlatíčko, samozřejmě. – Do Prahy, prosím. Když tak o tom přemýšlím, tak v Praze myslím herectví učí. JAMU jako DAMU, vždyť je to prašť jak uhoď, tak to dneska zkusím tam. Ukáži jim, jak jsem nepřekonatelná.
- 48 **Průvodčí:** Dobře, slečno, ale už prosím nezaspěte, nebo skončíte v Německu, v Berlíně.
- 49 **Uchazečka:** Tam nechci, i když, když už je to tak při cestě... Já to ještě promyslím.
- 50 **Průvodčí:** Promyslete, ale to už by bylo i za snídani.

- 51 **Uchazečka:** Já myslím, že do Prahy to dneska bude stačit. Jste zlatíčko!... Nějakého Kolovrata mají i tam, tak o co jde, ne? I Berg tam učí, tak jsem snad v klidu, ne? Brno nebo Praha, všude budu jednička. – Pane průvodčí, vy jste záchrana! Vzbudíte mě, kdybych náhodou spala?
- 52 **Průvodčí:** Dobře, Šípková Růženko! Budu na to myslet. *{Průvodčí odchází.}*
- 53 **Uchazečka:** Tak vidíš, ty jedna! Nakonec skončíš v Praze, to není úplně špatný, na to jak ten den blbě začal. Všude si mě zamilují. – Praho, těš se na mě!
- 54 Až toho budíka najdu, tak si to s ním vyřídím. Zatracená technika, nikdy nefunguje tak, jak by měla. A přitom takový jednoduchý úkol: probudit mě! Ale třeba mu to odpustím, jedu na Prahu!

3. Dárek mamince

- 1 *{Věnováno, inspirováno a poděkování za postřehy patří neterším.
Sestry vaří a dávají dohromady narozeninový dárek pro maminku. Terka, o něco starší, spí. Špunt Kristýnka ji budí.}*
- 2 **Týnka:** Ségra! – Ségra, vstávej. – Ty jsi kantáre! *{Překlad ze slangu: Ty jsi hotová!}*
- 3 **Terezka:** Spím, neruš!
- 4 **Týnka:** Tery, Tery, no ták, nespínkej už!
- 5 **Terezka:** Dej pokoj, čičino! Máš halušky? *{Překlad ze slangu: Myslíš to vážně?}*
- 6 **Týnka:** Ty si to dáváš! – Tery! – Terko! – Terezáku!
- 7 **Terezka:** Co je? Co blázníš? Nech mě spát! Vždyť je sobota, dneska se do školy nejde!
- 8 **Týnka:** O to nejde. – Vstávej, ať to nezaspíme!
- 9 **Terezka:** Mě to s tebou neba! – Co nemáme zaspat? Bohoslužba je až zítra!
- 10 **Týnka:** Ty jsi hrozná! *{Nebo marná či vadná.}*
- 11 **Terezka:** Tak ven s tím, co se děje?
- 12 **Týnka:** Ty nevíš? Maminka má dnes narozeniny.
- 13 **Terezka:** Mamka? A sakra! A to nemůžeš říct dřív? – Ty jsi hrozná!
- 14 **Týnka:** Vždyť, já, ale...
- 15 **Terezka:** *{Ožije, vstává.}* Já jsem úplně zapoměla. – Já nemám žádný dárek. – Ježíš, já vypadám strašně. Musím se načančat. –
- 16 **Týnka:** Co tak jít za penízky něco koupit? Zmrzku či tak. To je ta správná mňamka.
- 17 **Terezka:** Ty máš nějaké lowe?
- 18 **Týnka:** Nemám. Já jsem si za kapesné koupila lízátko.
- 19 **Terezka:** Tak vidíš. – No nedívej se tak na mě, já jsem musela koupit panenkám oblečení. Vždyť byly skoro nahaté.

- 20 **Týnka:** Aha, co teď budeme dělat? Já nemám pro mamku nic.
{Pláče.}
- 21 **Tereзка:** {Uklidňuje ji.} Ale no ták, něco vymyslíme. – Nechceš třeba něco nakreslit? Dyť ti to tak jde.
- 22 **Týnka:** No, jo, to jo, ale to už nestihnu, mně to tak rychle nejde, chápeš?
- 23 **Tereзка:** Chápu, chápu, tak musíme vymyslet něco jiného. – Co tak jít ven a nasbírat nějaké hezké kamínky? To se mamce líbí.
- 24 **Týnka:** Já nevím, není to blbé? – Možná malé. Nebo kytičky, co myslíš? – Ale víš, že nesmíme ven, když rodiče nejsou doma. Mamča s taťuldou šli za alienama. A pak jedou za tetkou a jejím manžou do porodky zkontrolovat fazolku.
- 25 **Tereзка:** Víím, tak musíme vymyslet něco jiného. – Tak myslí, ne?
- 26 **Týnka:** Myslím.
- 27 **Tereзка:** Tak myslí, já se trochu obleču a učesu. A pak musíme posnídat, ať na to myšlení máme dost síly.
- 28 **Týnka:** Já mám nápad.
- 29 **Tereзка:** Tak ven s tím.
- 30 **Týnka:** Co kdybychom udělaly dort? Takový ten šestipatrový!
- 31 **Tereзка:** To je blbost. Vždyť neumíme vařit a v ledniče taky asi nic není.
- 32 **Týnka:** Já to trochu umím.
- 33 **Tereзка:** Tak už nebul, počkej, počkej, ono v té ledniče něco je. Je tu nějaká mrkev.
- 34 **Týnka:** Z té dělám nos sněhulákům.
- 35 **Tereзка:** Pak jsou tu nějaká vajíčka.
- 36 **Týnka:** Ty já umím pomalovat jak na Velikonoce.
- 37 **Tereзка:** Pak jsou tu nějaké těstoviny.
- 38 **Týnka:** Ty písmenkové? Já už skoro všechna písmenka umím, tak z toho můžeme něco napsat. M, A, M a A vytvoří máma.
- 39 **Tereзка:** To by šlo. – Co tu máme dál?

- 40 **Týnka:** Co tam ještě je? Tak nenapínej.
- 41 **Terezka:** Okurky...
- 42 **Týnka:** Ty jsou zelené a mohla bych z nich udělat vodníka či něco takového.
- 43 **Terezka:** Hmm, to není špatný nápad. – Počkej, počkej a co je ve špajzi? Jako na sladký dort to nebude.
- 44 **Týnka:** Nebude, tak co budeme dělat?
- 45 **Terezka:** Na dort to nevypadá, ale mohly bychom...
- 46 **Týnka:** Co? Co? Co? – Tak mě nenapínej!
- 47 **Terezka:** Mohly bychom malovat tady s tím vším.
- 48 **Týnka:** Jak to myslíš? Já mám jen vodovky.
- 49 **Terezka:** Počkej, já ti to vysvětlím. – Rožni!
- 50 *{Švihne sebou o zem. Bečí.}*
- 51 **Týnka:** Já jsem hapala a udělala jsem si bebíčko!
- 52 **Terezka:** Na to není čas, mimino, posbírej se a nebul. Nefňukej, mamča ti pak dá na to meducínku.
- 53 **Týnka:** *{Rozsvítí světla. Tu a tam fňuká.}* Tak jo! – Blik! A je rozsvíceno!
- 54 **Terezka:** *{Ukazuje potraviny po kuchyni.}* Mrkev je červená, ne?
- 55 **Týnka:** Ano.
- 56 **Terezka:** Vajíčka jsou bílá.
- 57 **Týnka:** Ano, to ano.
- 58 **Terezka:** Co tu máme dál? *{Otvírá špajzu.}* Tady jsou rohlíky.
- 59 **Týnka:** To je hnědá, tu už poznám.
- 60 **Terezka:** Banány.
- 61 **Týnka:** Žlutá.
- 62 **Terezka:** Pitahaya.
- 63 **Týnka:** Kůžová.
- 64 **Terezka:** Růžová, ty mimoňko. – Pomeranče a mandarinky.
- 65 **Týnka:** To je, to je, ... Nevím.

- 66 **Tereзка:** To je oranžová přece.
- 67 **Týnka:** A jo, já vím.
- 68 **Tereзка:** Sirup. Ten je na nic.
- 69 **Týnka:** Udělám nám pitíčko na bumbání. Abychom měly dost síly.
- 70 **Tereзка:** To je dobrý nápad, udělej. –
- 71 **Týnka:** A vezmu tady ty kokina. *{Pojídá sladké.}*
- 72 **Tereзка:** Samé papú je tady! – Je tady hrášek.
- 73 **Týnka:** *{S úsměvem.}* Zelená.
- 74 **Tereзка:** Mák.
- 75 **Týnka:** Černá.
- 76 **Tereзка:** Jahůdky.
- 77 **Týnka:** Já vím, já vím. Červená jako srdíčko.
- 78 **Tereзка:** Výborně, a máme tu i modrou.
- 79 **Týnka:** Uka! Uka!
- 80 **Tereзка:** Tadá, máme tady švestky.
- 81 **Týnka:** To je super. – Kde budeme malovat? Musíme rychle, za chvíli jsou rodiče zpátky.
- 82 **Tereзка:** Uklidíme tady ten stůl.
- 83 **Týnka:** Ano, odházeme ten svinčík ze stolu. *{Nebo: bordel.}*
- 84 **Tereзка:** A jdeme na to.
- 85 *{Pustí se do práce a z ovoce, zeleniny, příborů a všeho vyrábí na stole obraz.}*
- 86 **Tereзка:** Jdeme na to.
- 87 **Týnka:** Já nakreslím kytičku.
- 88 **Tereзка:** Já tu udělám strom a celou zahradu. I s Rexíkem.
- 89 **Týnka:** Já udělám ksichtík. – Na oči použiju hrnečky.
- 90 **Tereзка:** Já tu z příborů udělám plot.
- 91 **Týnka:** Já udělám to největší srdíčko, třeba tady. Na to použiju, třeba, třeba, rajčátka.

- 92 **Terezka:** Neužírej.
- 93 **Týnka:** Já neužívám. – A vedle toho velkého srdíčka udělám
milión malých, tady z oříšků.
- 94 **Terezka:** Dobrý nápad. Dobře ty!
- 95 **Týnka:** Ještě nám chybí domeček na té tvé zahradě.
- 96 **Terezka:** Jdeme na to.
- 97 **Týnka:** Okna.
- 98 **Terezka:** Střecha.
- 99 **Týnka:** Komín.
- 100 **Terezka:** Dveře.
- 101 **Týnka:** Autíčko.
- 102 **Terezka:** Garáž.
- 103 **Týnka:** A nesmíme zapomenout na houpačku. – A udělám tady
sluníčko. – A tady mráčky.
- 104 **Terezka:** Udělej a já na papír napíšu přáníčko.
- 105 **Týnka:** Máme písmenka?
- 106 **Terezka:** Ty už jsem použila na pískoviště.
- 107 **Týnka:** Aha! Tak jo. – Ještě jsou tady jablíčka.
- 108 **Terezka:** Z těch udělej úsměv.
- 109 **Týnka:** Tak jo. – Tery, Tery, já už nemám čím malovat.
- 110 **Terezka:** Jak to?
- 111 **Týnka:** V ledničce ani špajzi už nic není.
- 112 **Terezka:** Co ti ještě chybí?
- 113 **Týnka:** Hory, tady na hory.
- 114 **Terezka:** Víím. Brambory, ty jsou tady úplně ve spodu.
- 115 **Týnka:** Aha, tak jo. Honem, honem.
- 116 **Terezka:** Jen je vytáhnu.
- 117 **Týnka:** Já myslím, že vidím rodiče. Honem, honem.
- 118 **Terezka:** Už to bude, kam to potřebuješ?
- 119 **Týnka:** Sem, sem. – Už jsou u dveří.

- 120 **Tereзка:** *{Sype brambory. Přidává psaníčko.}* Už to máme.
- 121 **Týnka:** Jo, jo, jo.
- 122 **Tereзка:** Rychle se pojď schovat, jakože my nic.
- 123 **Týnka:** Do postele!
- 124 **Tereзка:** Jo. Honem, honem. – Dobrá práce, ségra. *{High five!}*
- 125 **Týnka:** Úplný Pikachu.
- 126 **Tereзка:** Picasso, ty jedna! – *{Tato replika by byla už moc. Paroduje učitelku: I když je to spíš Arcimboldo a jeho Rudolf II.}*
- 127 **Týnka:** *{Tato věta by byla už moc: Nech těch svých manýrů!}*
Nech toho! Já tomu vůbec nerozumím.
- 128 **Tereзка:** Máme to dost dobře vytuněný!
- 129 **Týnka:** Je to vymazlený! – Honem, jdeme hají! Dělej, že hajáme.
- 130 *{Dílo hotové, plácnou si ještě jednou rukama, drží se za ruce a ukryjí se pod přínny. Hlas maminky v pozadí: Holky, jsme doma... – Jéé, copak to tu jéé? – No to je nááádhra! – Kdo tu myslel na maminku? Holky vylezou z přín a utíkají za maminkou.}*
- 131 **Tereзка:** Já, já... Dycinky já!
- 132 **Týnka:** Já, já... Já víc.
- 133 **Tereзка:** Ne, ne, já víc. Jdi už raději hajat.
- 134 **Týnka:** A já jsem hapala a mám bebí. Podívej!
- 135 **Tereзка:** Ty jsi celá bakaná, ty mimčo jedno!
- 136 **Týnka:** To tedy nejsem!
- 137 **Tereзка:** Ale budeš!
- 138 *{Máma není v dohledu. Dětská kočkovaná. Hodí po Týnce ovocem a zeleninou.}*
- 139 **Týnka:** Neházej to po mně. – To se kecne *{Nebo: řekne.}*: Mamí, at to po mně nehází. *{Hází po ní zpět, nedá se před starší sestrou.}*
- 140 **Tereзка:** Vedle, jak ta jedle.

- 141 **Týnka:** Jen počkej ty!
- 142 **Tereзка:** Tu máš...
- 143 **Týnka:** Mamí, Terka je na mě hnusná!
- 144 **Tereзка:** Nebonzuj!
- 145 **Týnka:** Nehaž to po mně!
- 146 **Tereзка:** Neřvi!
- 147 **Týnka:** Závisláku!
- 148 **Tereзка:** Lamo! *{Překlad z PC her: nováček. Nebo: Tlamo!}*
- 149 **Týnka:** Fosílie!
- 150 **Tereзка:** Mamánku!
- 151 **Týnka:** Krávo!
- 152 **Tereзка:** Opičáku!
- 153 **Týnka:** Jsi B-L-B-Á! Úplně blbá s dlouhým A.
- 154 **Tereзка:** Jsi malej rozmazlenej nepříjemnej špunt!
- 155 **Týnka:** Máš rozcuchané vlasy!
- 156 **Tereзка:** Nemám tě ráda!
- 157 **Týnka:** Já tebe taky ne!
- 158 *{Vypláznou na sebe jazyk a naštvane od sebe odchází.}*

4. Dvě duše

- 1 *{Věnováno a inspirováno Renčou. – Romantické setkání na hřbitově. Prolínání světa živých a světa mrtvých. Směs minulosti, současnosti a budoucnosti.}*
- 2 **Janča:** No tak, kde jsi?
- 3 **Davča:** Ahoj, ahoj, já jsem dočista zabloudil, zapomněl jsem čelovku, tak jsem si svítil mobilem. Čekal jsem tě v zadní části hřbitova a ty nikde.
- 4 **Janča:** Hlupáčku, já už tu deset minut pobíhám, ale říkala jsem si, že to obejdu ještě jednou, a tady jsi.
- 5 **Davča:** Tak jsme se našli, tady ty hroby, to je tak depresivní.
- 6 **Janča:** Proč? Pojď, ukážu ti ty nejhezčí.
- 7 **Davča:** No ty mi dáváš.
- 8 **Janča:** A posadíme se?
- 9 **Davča:** Jako na hrob? Není to zneuctění?
- 10 **Janča:** Kdepak, to jsou všechno strážní andělé.
- 11 **Davča:** No já ti nevím.
- 12 **Janča:** Dej mi pusu. – A ještě jednu.
- 13 **Davča:** Ještě tu zahouká sova a já zdrhám.
- 14 **Janča:** Ty jsi můj hlupáček, přece by ses nebál.
- 15 **Davča:** Já? Nikdy. – Jen si nemůžu vzpomenout, co jsem dělal přes den.
- 16 **Janča:** Jak se ti líbí mé nové šaty?
- 17 **Davča:** Hezké, všiml jsem si, takové sváteční. Jdeš večer do divadla?
- 18 **Janča:** Ale kde ty, ty mám jen pro tebe.
- 19 **Davča:** Páni, to hledím! – Co ten tvůj bývalý, ještě tě nahání?
- 20 **Janča:** Nahání, promiň mi to, že se musíme setkávat tak načerno, uprostřed ničeho. Ale kdyby se o tobě dozvěděl, tak máš...
- 21 **Davča:** Já vím: konečnou.

- 22 **Janča:** Davčo, já už to nedávám, on mi nedá pokoj.
- 23 **Davča:** Měl by dostat do zubů.
- 24 **Janča:** O tom jsme se bavili, ať tě to ani nenapadne. On by tě zabil.
- 25 **Davča:** Strašný, ten tvůj svět.
- 26 **Janča:** Řekni mi něco hezkého, než půjdeš.
- 27 **Davča:** Já už půjdu?
- 28 **Janča:** Nesmíme tu být moc dlouho a musíme jít odděleně. On má oči a uši všude.
- 29 **Davča:** Koukám, duší je tu nespočet.
- 30 **Janča:** Nejradši bych to zabalila.
- 31 **Davča:** Jak to myslíš? Vždyť máš kluka, přece bys to tomu tvému supermanovi neudělala.
- 32 **Janča:** Mně je to už jedno.
- 33 **Davča:** Ještě, že ten Měsíc svítí.
- 34 **Janča:** Měsíc nesvítí.
- 35 **Davča:** Ještě, že ten Měsíc tak hezky odráží sluneční paprsky.
- 36 **Janča:** Že jo? Taky jsem si říkala. Dej mi ještě pusu.
- 37 **Davča:** Tak jo.
- 38 **Janča:** Davčo, mně je po tobě smutno, už mě takový život nebaví.
- 39 **Davča:** Žádný most tu není, že bychom to zabalili. Tak smůla, no.
- 40 **Janča:** Nedělej si z toho srandu, to je vážná věc.
- 41 **Davča:** Omlouvám se.
- 42 **Janča:** Vzals mi ty prášky?
- 43 **Davča:** Vzal. Co s nimi budeš dělat?
- 44 **Janča:** No co asi? Pro mě je tu konečná.
- 45 **Davča:** Jako tady? Teď? Vždyť jsi zodpovědná matka. Jaňule, neblbni zas.

- 46 **Janča:** A co mám dělat? On mi nedá pokoj, on mě nadobro zničí.
- 47 **Davča:** Jsi nějaká pohublá.
- 48 **Janča:** Ale já začnu cvičit a nedám se.
- 49 **Davča:** To je má holka, tak se mi líbíš. Na sebevraždu se vyprdni.
- 50 **Janča:** Že jo? Je mi mizerně, ještě, že tě mám.
- 51 **Davča:** Jsi šikulka.
- 52 **Janča:** Cigára jsi mi vzal?
- 53 **Davča:** Vzal, tady jsou.
- 54 *{Zahouká sova.}*
- 55 **Janča:** Sova! To je tak romantické.
- 56 **Davča:** A mám toho dost, ještě tato zvěř tu chyběla. Jdeme odsud.
- 57 **Janča:** Už? Ještě chvíli zůstaň.
- 58 **Davča:** Pusu a musíme jít.
- 59 **Janča:** Ach jo, ale byl to hezký večer, že jo?
- 60 **Davča:** Dej mi ruku a u brány se rozdělíme, ju?
- 61 **Janča:** Ju!
- 62 **Davča:** Jsi taková studená.
- 63 **Janča:** Já tě zahřeju.
- 64 **Davča:** Zase jsem zapomněl, kterej ten hrob je tvůj?
- 65 **Janča:** Blázínku, pořád ten stejný: u brány, druhá řada, třetí zleva.
- 66 **Davča:** Dlouho jsem tu nebyl, zapomněl jsem.
- 67 **Janča:** Jak se má ten můj sirotek?
- 68 **Davča:** Drží se, chybí mu máma.
- 69 **Janča:** Já vím, už se stalo.
- 70 **Davča:** Na mrtvou líbáš skvěle. *{Sova zahouká dvakrát.}*
- 71 **Janča:** Že jo? – Musím už jít.

- 72 **Davča:** Slyším to, jednou tu sovu sejmu a bude mít dohoukáno.
- 73 **Janča:** Dělá jen svou práci.
- 74 **Davča:** Nesnáším toho tvora, nedá nám ani o minutu navíc.
- 75 **Janča:** Pozdravuj to mé škrvně.
- 76 **Davča:** To už je skoro dospělák.
- 77 **Janča:** Pro mne to bude stále to škrvně, kterému jsem přebalovala plenky.
- 78 **Davča:** Už to tvé škrvně půjde na střední, chce jít na kuchaře.
- 79 **Janča:** Já tak ráda vařila, to má určitě po mně!
- 80 **Davča:** Je šikovnej, příště si nezapomenu mobil a ukážu ti pár fotek.
- 81 **Janča:** To budeš hodný. – Tak ráda jsem s ním tančila. – Tak ráda jsem zpívala!
- 82 *{Tančí a bere Davču do tance. Sova zahouká našťavaně třikrát.}*
- 83 **Davča:** Nesnáším toho tvora.
- 84 **Janča:** Papa, musím jít, papa.
- 85 **Davča:** Já jdu s tebou.
- 86 **Janča:** To nedopadne dobře, víš, že žíví tam nesmí...
- 87 **Davča:** Vím, udělám vám tam trochu dusno. Vysvětlím jim to tam, těm mrtvolám. – Já se jich nebojím! – Vezmu si ty tvé prášky, oběsím se, nebo si podřežu žíly, a co mně můžou udělat? – Nic!
- 88 **Janča:** Dusno tam tedy je. Tak pojď, uvidíš sám. Čertice jsou nejlepší, to jsou takové bláznivky.
- 89 **Davča:** Ty jsi taky takový můj blážínek. – Jdu s tebou, a nikdo a nic mě nezastaví, ani ta pitomá sova ne. – Vidíš? Raději si ulítla, tvor jeden!
- 90 **Janča:** Dej mi ruku a jdeme, ty můj princi...
- 91 *{Chytnou se za ruce a odchází na věčnost.}*

5. Mravenci

- 1 *{Ve vojenském krytu. Generál studuje mapu bojiště. Zahloubán. Přiběhne znavený mravenec.}*
- 2 **Vojín:** Pane, pane generále! – Už nemůžu. – Je tu někdo, pa-ne, ge-ne-rá-le?
- 3 **Generál:** *{Aniž by se na něj podíval.}* Tady nemůžete být.
- 4 **Vojín:** Ne-su důležitou zprávu, od kapitána Ščepkina.
- 5 **Generál:** Ščepkina říkáte? *{Spíš pro sebe.}* To je Západní val. Ten je klíčový, ten je velmi důležitý. Tam nesmí nepřítel prorazit.
- 6 **Vojín:** Kapitán je mrtvý, celá jednotka je po smrti.
- 7 **Generál:** To není možné. *{Poprvé se na něj podívá.}* Svobodníku!
- 8 **Vojín:** Desátník Lomonov, frčky jsem zahodil, aby mě nepřátelejší odstřelovači nedostali. Mají vozítka, jsou neskutečně nebezpeční, rychle se přemísťují, mají dalekohledy, vysílačky a drony! Sotva jsem to zvládl.
- 9 **Generál:** Podejte hlášení, desátníku! Buďte stručný, celý štáb je na bojišti, nemám času nazbyt.
- 10 **Vojín:** Ano, pane generále. – Nepřítel zaútočil mezi osmou až dvanáctou hodinou v plné síle. Nikdo to nečekal, nebylo žádné varování.
- 11 **Generál:** To je zvláštní.
- 12 **Vojín:** Celý val padnul, nepřítel změnil strategii i taktiku. Nepomohly nám ani předsunuté průzkumné jednotky, nestačily se ani vrátit zpět.
- 13 **Generál:** To nejsou dobré zprávy, pokračujte.
- 14 **Vojín:** Začali používat maskování.
- 15 **Generál:** To je zlé, proti neviditelnému nepříteli se nedá bojovat. Několikrát jsem to zažil, neviděný odstřelovač dokáže vyhladit celou jednotku. Odnosit celé skladiště a nezanechat po sobě jediné stopy. Navíc jsme v období dešťů.

- 16 **Vojín:** Pane generále, je to ještě horší. Nosí jasně viditelné převleky. Snadno se mezi sebou najdou a identifikují. Svítí na míle daleko.
- 17 **Generál:** Přechází do útoku. Teď už je nic nezastaví.
- 18 **Vojín:** Nenechávají nic, celé území vyčistí.
- 19 **Generál:** To hlásili i ze Severního valu, tam padly naše bio-sklady potravin. To jsou strašné ztráty.
- 20 **Vojín:** Občas si zpívají, občas jen mrlou.
- 21 **Generál:** To bude nějaká tajná šifra. To jsou skutečně špatné zprávy. Co budeme dělat? Takový silný nepřítel se nedá porazit. Ne s tím, co máme k dispozici. Nemáme nástroje ani nářadí, vše postupně dostali. Bojujeme se zbyteky.
- 22 **Vojín:** Říká se, že když někdo hraje mrtvého, že ho nechají na pokoji. Někdy ani to nepomůže a vojáky poberou. Nevíme, čím to je. Nevíme, kam je berou, nikdo se nikdy nevrátil. Asi válečné rukojmí neberou a jdou hned pod kudlu.
- 23 **Generál:** Asi mají plné sklady a nestíhají je likvidovat. Mají asi své priority a nepřítel je až to poslední. Žádné slitování s podřadným nepřítelem, to pro ně jsme. – Prý už nerozlišují ani barvu nepřítele, vše rozpustí v kyselině. A když tam spadne někdo vlastní, neřeší to. Jakou ti musí mít sílu!
- 24 **Vojín:** Co budeme dělat, pane generále?
- 25 **Generál:** Je to komplikované. Pokud padl váš Západ, tak Východní a Severní valy byly prolomeny včera. Zbývá jen Jih, ale jeho zásoby plastů padly v pondělí. Generál Chraščim hlásil kritické ztráty už kolem poledne. Vypadá to, že se dostáváme do obklíčení.
- 26 **Vojín:** My se ale nedáme, že ne?
- 27 **Generál:** To určitě ne, ale nepřítele, který si zpívá a je vidět, bude těžké porazit. Má obrovské sebevědomí, zdroje a zázemí. O takové strategii nikdo nic neví. Takto dominantně nikdo nikdy nebojoval, nikde se o tom v knihách nepíše.
- 28 **Vojín:** Útočili obvykle jen dopoledne, ale tento týden i odpoledne. Nikdo to nečekal. Byl to blesk z čistého nebe.

- 29 **Generál:** Nedivím se. Asi mají výborné strategické velení, chtějí nás dorazit a tento kus lesa definitivně zabrat. Uvědomte si, vojáku, že hlídáme strategické zásoby oceli a oleje. Jestli ty padnou... Jde nám tu o přežití.
- 30 **Vojín:** Mají dokonce bojový pokřik. S, M a něco. Vůbec to slovo nikdo nezná. Ti, kteří jej zaslechli, už nejsou mezi námi. Snad někdo přežil, nevíme nic.
- 31 **Generál:** Opravdu neskutečně silný protivník, prorazil všechny naše fronty během necelého týdne, a obávám se, že skladiště neudržíme.
- 32 **Vojín:** {*Panikaří.*} Co mám dělat? Co mám dělat?
- 33 **Generál:** Hlavně nesmíme panikařit. Je otázka, jestli naše sklady zničit, nebo doufat v posily. Generál Chřem se však neozývá. Je to špatné, desátníku.
- 34 **Vojín:** Toho jsem se obával.
- 35 **Generál:** Celý život se připravujeme na bitvu s Červeňáky, je to tu, jde o zachování rodu.
- 36 **Vojín:** Někteří už nechodí v červených, ale i modrých a zelených maskáčích. Zaslechl jsem, že mají i jiné barvy.
- 37 **Generál:** Kde na to všechno vzali prostředky? Jak je to vůbec možné?
- 38 **Vojín:** To by chtělo sabotovat jejich zbraňový arzenál. Sledování veřejných kontejnerů asi nestačí.
- 39 **Generál:** To ano, vojáku, máte úplnou pravdu, ale bez posil nezvládneme ani to. Kdybychom alespoň mluvili stejnou řečí, tak by se mohly zahájit politické diskuze a vzájemné dialogy, ale takto? Je to bezradné, ani cedule a nápisy nestačí. Vše ignorují.
- 40 **Vojín:** Pane generále, co teď? Jsou z velké míry i mobilní a v obrněných vozech. Nikdo nepřišel na to, jak se do těch vozů dostat a vybrat je. Je to tak zoufalé. Nikdo neví, kam jezdí, kudy a jak často jezdí. Nevíme nic! To je tak depresivní.
- 41 **Generál:** Zahájíme strategický ústup k Západu, tam to nepřítel prorazil nejpozději, snad je tam nejslabší. Pobereme alespoň spotřebiče a přejdeme do partyzánského boje na okrajích

- měst. Budeme dál jen vybírat jejich nekryté sklady, budeme muset chodit ve skupinách, někdo bude hlídat okolí, další sbírat a hledat zásoby. – Pod rouškou tmy budeme lovit, přes den budeme opravovat a budeme doufat, že nás spojenci nezradí. Je to zoufalé období, nepřítel neřeší, jestli věci fungují či nefungují, likviduje vše. Takový boj se nedá vyhrát, jen můžeme doufat v přežití. – Zasloužil byste vyznamenání, vojáku, za chabrost a statečnost!
- 42 **Vojín:** Dobře, pane generále. – Děkuji, pane generále! – Provedu, pane generále. Budu se i dál snažit, pane generále! Sloužím šedým mravencům, pane generále! – Moment! – Myslí, že je slyším. Co teď? –
- 43 **Generál:** Už jsou zde?! Nezachráníme bioodpad, plasty, ale ani papíry, natož nějaké to elektro. Látky, všechno půjde do kyttek, to je strašné.
- 44 Nestihneme zachránit ani nic z kuchyňské veteše. To býval náš zlatý důl. Ach jo! – Takto silného protivníka jsme ještě neměli, ani kdybychom chtěli něco zničit, nemáme šanci. – Nedá se, zahrajeme mrtvé a pak snad pobereme alespoň náhradní díly zakopané pod zemí pod toaletami a ve sklepech hospod a vináren. Ať nám zůstane alespoň nějaký vetešnický odkaz našim potomkům. – Provedte, vojáku, stav do mrtva: připravit, pozor, teď! *{Oba hrají mrtvé mravence.}*
- 45 *{Projdou černí mravenci v bezpečnostních oranžových vestách a řvou: Smetí, smetí! Někteří: špína, špína. Rozeberou scénu a vše odnesou, včetně mravenců. Rozeberou světla a i ta odnesou jako smetí.}*

6. Nemocný kompík

- 1 *{Rozehrávka pro tři. Programátor neslyší kompíka ani vir.}*
- 2 **Programátor:** Ahoj, zlato, jsem doma! – Neuvěříš, kolik toho na nás v práci naválili. Trochu pojím a jdeme na to, ať to vše do půlnoci stihneme.
- 3 **Kompík:** Já bych ráda, ale...
- 4 **Vir:** To těžko, dneska tu velím já. Jsem tu pánem všeho! A ať se mi někdo zkusí postavit do cesty: toho smahnu, uškváším. – Všechny jsem vás tady pochcal. Jsem na vrcholu počítačového potravinového řetězce a nic s tím nenaděláte, nuly! – Zde, zde je jednička a ta je jediná!
- 5 **Programátor:** Co se děje? Že by tu byl výpadek elektrického proudu? – Hmm, nevypadá to tak, všechno jede. – Nebo že bych včera kompíka omylem vypnul? – To vypadá, jako kdyby mi elektřinu někdo zalil vodou.
- 6 **Kompík:** Jsem trochu nemocná. – Jsem hodně nemocná.
- 7 **Vir:** To jsem byl já, udělal jsem ti na disku čistku.
- 8 **Programátor:** Tak se na to podíváme. – Práce moc, nemůže mi tu kompík jen tak ležet.
- 9 **Kompík:** Já vím, já bych ráda něco dělala.
- 10 **Vir:** Ale nejde to, co? Cha, cha! Já si z vás smíchy cvrnknu do svých elektronických kalhotek.
- 11 **Programátor:** Hmm, to je zvláštní. Chybí mi tu nějaké soubory. Co se to děje?
- 12 **Vir:** Vyčištěny. Rozloučil ses s nimi? – Abych si pomalu dal vítězný doutníček.
- 13 **Kompík:** Já za to nemůžu...
- 14 **Programátor:** Že bych blbec dal nový disk? Ne, to je blbost.
- 15 **Vir:** Já jsem tak ukrutný. Až se sám nemám rád. – Co to plácám? Já se mám rád!
- 16 **Programátor:** Jaktože nejede větrák?
- 17 **Kompík:** Ano, prosím, nahodit větrák, mám teplotu a úplně hořím.

- 18 **Programátor:** Sakra, zrovna dnes. – Musím s tím rychle něco podělat, nebo u toho budu sedět do rána. – Takže za prvé.
- 19 **Vir:** Nemáš šanci, ty soubory už nikdo neobnoví, o to jsem se postaral.
- 20 **Kompík:** Zrádný to vir.
- 21 **Programátor:** Ne, obnovu souborů udělám až na konec. Tedy rovnou zadruhé.
- 22 **Vir:** Prosím? Jak obnovu souborů? Já jsem všechno poctivě sežral, do posledního bajtu. Nikdo mi za to nezaplatil, ale svou práci jsem odvedl dokonale. Nechci se chlubit, ale perfektně. Přesná a dokonalá práce jako švýcarského hodináře.
- 23 **Kompík:** Není mi dobře.
- 24 **Programátor:** Prvně pořeším železo, přece nemohu nechat stroj bez větráku. To vypadá na vir. Kde jsi?
- 25 **Vir:** Já to nebyl, já tu nejsem.
- 26 **Programátor:** Buď zalezl do domovského adresáře...
- 27 **Vir:** Samá voda.
- 28 **Programátor:** Hmm, tak tam není. Tak to bude vážnější, zalezl mi do systémových souborů.
- 29 **Vir:** Přihořívá.
- 30 **Programátor:** No, jestli mi shodil celý komp, tak to má buď administrátorská práva. – Ha, tak ty nemá.
- 31 **Vir:** Nemám, no!
- 32 **Kompík:** Je mi dočista zle.
- 33 **Programátor:** Nebo mi zalezl do bootovací sekvence.
- 34 **Vir:** Sakra, ten je nějaký dobřej. Abych se pomalu přemístil.
- 35 **Programátor:** A jestli je to chytrý vir, tak se bude chtít přemístit tam, kde jsem to již zkontroloval.
- 36 **Vir:** *{Snaží se přemístit.}* Aj. Co teď? Vezmu si tvůj kompík jako rukojmí, neprovokuj mě!
- 37 **Programátor:** Dostal se mi až na železo, to pořeším resetem RAMky.

- 38 **Vir:** Ne, to prosím ne, žádný reset. Já jsem toho zas tak moc nezničil. – Prosím! Prosím to ne. – Rychle, rychle, co teď? Co mám dělat?
- 39 **Kompík:** Spěchej, už mi nezbývá moc času.
- 40 **Programátor:** Ten stroj úplně hoří, ještě aby mi tak kleknul. Musím jednat hned. *{Vrtá se v železu kompíka.}*
- 41 **Vir:** Já se jen tak bez boje nedám!
- 42 *{Boj.}*
- 43 **Kompík:** Už se cítím lépe.
- 44 **Programátor:** Tak jeden reset stačil a větráky bychom měli. Vítej mezi živými stroji!
- 45 **Kompík:** Není nad tu svěžest studeného jarního vzduchu.
- 46 **Programátor:** Ale co s tím virem? Určitě se bude chtít množit.
- 47 **Vir:** Ne, to já vůbec. To by mě ani ve snu nenapadlo!
- 48 **Programátor:** Zabral mi wifi, tak si tu bude chtít lítat. No nic.
- 49 **Vir:** Já se tu jen tak narychlo proletím, to nebude bolet. To bude hned.
- 50 **Programátor:** Nahodíme firewall a pročistíme pakety.
- 51 **Vir:** Ne, jen to ne! To mi půjde o život. Varuji tě, zaberu ti televizi a jiná příslušenství.
- 52 **Programátor:** A když shodím ostatní elektro, neměl bych mít větší problém.
- 53 **Vir:** Vzdej to, lehnu si na tvůj mobil!
- 54 **Programátor:** Kdybych byl virem já, určitě bych zkusil nějaké to menší zařízení.
- 55 **Vir:** To stihnu, budu rychlejší.
- 56 **Programátor:** Ale to by mě nemuselo ani tak moc tížit, ty mám na jiné wifi síti.
- 57 **Vir:** Ne, cože? – To ale znamená, že se nemám kam přemístit, kam rozmnožit. – To mi nedělej! – To mě zničí!
- 58 **Programátor:** A za chvíli mohu zas pracovat. Obnovím soubory a...

- 59 **Vir:** Umírám.
- 60 **Kompík:** Je mi mnohem lépe, děkuji. Jsem připravena k práci.
- 61 **Vir:** Ale můj brácha je mezi zálohami, jen tak se mého rodu nezavíš. My nevymřeme. – On mě pomstí!
- 62 **Programátor:** A určitě si ten blbec zalezl i mezi záložní soubory, tak to už bude rychlé. Pročistím to na jiném počítači bez sítě. – Tím ty viry pěkně zařídíme.
- 63 **Vir:** To mi nedělej, celý můj rod padne! Já mám bráchu rád.
- 64 **Programátor:** Ale!
- 65 **Kompík:** Obnova souborů téměř dokončena.
- 66 **Programátor:** Tady jsou ty soubory.
- 67 **Vir:** Cítím se tak obnažený, tak bezbranný. Smiluj se!
- 68 **Kompík:** Cítím se plná sil a energie, pusťme se do nějaké grafiky, do nějakých vědeckých výpočtů, pojďme na to! – Dejme nějaké videjko, nějakou tu animáčku. – Procesory téměř připraveny, disky téměř připraveny!
- 69 **Vir:** Prohrál jsem. Taková snadná oběť to měla být a nyní je všemu konec.
- 70 **Programátor:** Možná bych ty zavirované soubory mohl vzít do práce na analýzu. Páni doktoři budou mít radost.
- 71 **Vir:** Ano, zachraň mě. Jsem spasen. – Ne, moment, jako že budu na obdiv za křemíkem jako zvířata v zoo? To tedy ne: znič mě, zab mě. Vykuchej mě! Hned, tady a teď! Já chci bezbolestnou smrt.
- 72 **Programátor:** To bude fajn. Rozkuchají jej na bity.
- 73 **Vir:** Budu rozebrán, co horšího se mi mohlo stát?
- 74 **Kompík:** Připravena na práci, jsem připravena na práci! – Šup, šup, šup!
- 75 **Programátor:** Jak se máš, zlatíčko? Jdeme na to!
- 76 **Kompík:** Šéfe, jdeme na to! Jsem nažhavená k prasknutí. Procesory ready, paměť ready, disky ready, síťovky ready, ... Zatím stáhnou pár přednášek, nějaké ty filmy a seriály, ať to tu nezahálí! – Jdu na to!

- 77 **Vir:** Tak končí příběh jednoho bezvýznamného viru... Smiluj se, smiluj se, smutně koukám, hezky prosím...
- 78 **Programátor:** To budou mít ti naši šílení vědátoři radost.
- 79 **Vir:** Já nechci mezi šílené vědátoře, já nechci...
- 80 **Kompík:** Už to tu běží, už se to sosá. Už se to konvertí! Už se to počítá!
- 81 **Vir:** Vzdávám se, vzdávám se...

7. Oběd

- 1 *{Takto nějak na stará kolena dopadnu. – Netrpělivý starý dědek vyhlíží u okna. Popochází po pokoji.}*
- 2 **Dědek:** No! – Tak kde je? – Kde je ta žába? – Ona mě tu snad nechá chcípnout hlady. A přitom je tak krásná. – To by snad neudělala, ne? Starého vysloužilého důstojníka nechávat o hladu, to si přece nezasloužím! Já mám málo cukrů a tuků, potřebuji doplnit zásoby, už tak jsem jednou nohou v hrobě. Tak abych tam neskončil oběma, že? Jí je to jedno. Tak kde jsi? – To je celá věčnost! To je jak čekat na Smrt, už od pěti hodin na ni čekám. Babizna ošklivá, jen počkej, hned jak mi přijdeš pod ruce, tak tě uškrtím. Na mě si, holčičko, nepříjdeš. Jak mám hlad, tak se neznám. – Sakra, už mi kručí v břiše.
- 3 **Dovozce:** Haló! – Dobrý den. *{Dědek se hrůzou schovává.}*
- 4 **Dědek:** Kdo to, co to je? Co udělal mé Elišce?
- 5 **Dovozce:** Haló, pane, dovezli jsme vám výborný oběd. Kdepak jste? – Dědečku hříbečku, kdepak jste? Nemám vám to prý nechávat u dveří, aby se to nezkazilo, tak haló, je tu někdo?
- 6 **Dědek:** Není. A jestli nepřestaneš, tak zavolám policajty.
- 7 **Dovozce:** Haló, pane Novotný, jste doma? Oběd jsem vám přivezl, výbornou baštu. Je to ještě teplé, dobrotá! – Haló, no tak? Nemám na starosti jen vás, musím za dalšími hladovci. – No, pane, půlka vsi pomře hlady, musím pokračovat v cestě.
- 8 **Dědek:** *{Nakoukne z okna.}* Kdo jste, co chcete?
- 9 **Dovozce:** Hezký sluníčkový den, dovezl jsem vám oběd jako každý den, pane!
- 10 **Dědek:** Kde je slečna Eliška?
- 11 **Dovozce:** Myslíte paní Závorskou? Ta tento týden nemůže, zaskakuji za ni. Pojdte si to prosím převzít, ať mohu vyrazit.
- 12 **Dědek:** Jaktože jedete tak pozdě?
- 13 **Dovozce:** Dvanáctá hodina na minutu přesně, jako každý den.

- 14 **Dědek:** Od tebe nic nechci, jsi hnusný a ošklivý, já chci tu hezkou slečnu, od ní se to žrádlo sice taky nedá žrát, ale je alespoň se na co podívat.
- 15 **Dovožce:** Ale dědečku, dovezl jsem vám výborné fazole.
- 16 **Dědek:** Já fazole nesnáším, vždy se po nich nafouknu a pak prdím celý den. Sežer si to sám.
- 17 **Dovožce:** No jak myslíte, já vám to nechám u dveří. Prázdné kastrólky na zítra máte připravené?
- 18 **Dědek:** Nemám, nedám.
- 19 **Dovožce:** To nevádí, na zítra vám kastrólky půjčíme.
- 20 **Dědek:** Nechci!
- 21 **Dovožce:** Tak hele, dědku, pojď si to jídlo vyzvednout, nebo to na mou duši před váma sežeru a nebudete mít nic.
- 22 **Dědek:** Co si to dovoluješ, mladej? S kým si myslíš, že mluvíš?
- 23 **Dovožce:** Mně je to u prdele, jestli to sníte nebo vyhodíte, zaplacené to je. A čisté kastrólky nepotřebuji, to ve firmě porěšíme. Tak nedělejte ocapy, nebo se neznám.
- 24 **Dědek:** *{Hodí po něm kastrólky. Chytá je.}* Na, ty jeden vydřiduchu!
- 25 **Dovožce:** No vidíte. Ani to nebolelo.
- 26 **Dědek:** A ty hnusné fazole si klidně vem zpátky, žrát se to nedá.
- 27 **Dovožce:** Nechám vám to tu u dveří a dělejte si s tím co chcete. Klidně to dejte lesním zvířátkům.
- 28 **Dědek:** Já to nechci.
- 29 **Dovožce:** A vůbec, co je mi po tom. Tady to máte a já se poroučím.
- 30 **Dědek:** Jak poroučíš? Já to jíst nebudu, ani pes to nežere. Ne-nechávejte mně tu ten bordel. Kdo to má furt uklízet? Jsou to určitě ty červené fazole, ty jsou nejhorší, ty mě málem roztrhnou. Po těch zelených mám jen sračku, ale ty červené jsou zrádné, to je po nich jak kanonáda. Já to nechci!
- 31 **Dovožce:** O tom já nic nevím. To si vyřídte s panem synem, ten vám obědy objednal a zaplatil.

- 32 **Dědek:** Ten at mi neleze na oči, přes držku by zasloužil.
- 33 **Dovozce:** Prosím. *{Nechává kastrólky u dveří. Děda za ním.}*
- 34 **Dědek:** Já tu ten odpad nechci. Děláte mi tu normální černou fazolovou skládku! To je proti zákonu a je to pod pokoutou! *{Jde mu oběma rukama po krku.}*
- 35 **Dovozce:** *{Brání se, otočka a dá dědkovi kravatu.}* Tak poslouchej, dědulo, to sežereš všechno, jako včera i den předtím, nebudu v kuchyni vysvětlovat, že se něco nesnědlo. Nedejbůh že se něco uvařeného od nich vyhodilo. Tady se nebude konat žádné plýtvání, jasné?
- 36 **Dědek:** *{Sotva dýchá.}* Pustte mě! – Já jsem hlad neměl, ale možná už mám.
- 37 **Dovozce:** No vidíte, že to jde. Dobrou chuť přeji a já pádím. – Zítřa prý bude něco svátečního. Čočka myslím. Prý dnes fazolový měsíc končí a zítřa začíná měsíc čočky. To bude moc, moc, moc mňamka, že, dědo? – Mějte se sluníčkově! – Nashle, dědoušku! *{Odchází. Děda zalezle, obědy nechává na stole a jde si pro flintu a nabíjí broky.}*
- 38 **Dědek:** *{Sotva popadá dech.}* Ty..., ty..., ty... Já, – já mu dám dobrou chuť, já mu dám čočku, ty dostaneš čočku, ty ogare, nasypu do něj půl kila brokové čočky, a uvidíme, jak mu bude chutnat. – Jen počkej, ty pacholku, mně tu žádný anarchista a pacifista nebude říkat, co mám a co nemám dělat! Co budu či nebudu jíst. Tady si můžu rozkazovat jen já sám sobě. – Tohle si ke mně nedovolili ani němečtí ⚡ důstojníci. Ti věděli, kdy mají srazit podpatky! A před kým! – Prý dědoušek! *{Nabíjí dál, míří z okna.}*
- 39 Vypráším tě jak starého čokla. *{Odjíždí neviděné auto.}* Kde je ten pacholek? – Zdrhnul, krysák. Báł se o život jak mladěj zajíc a tak raději zdrhnul. Vzal do zaječích. Cha, cha! Vyhrál jsem! – No ale však počkej, zítřa je taky den, počkám si na tebe. Přivstanu si a už ve čtyři ráno budu vzhůru, předběhnu všechny slépký a kohóty, a budu tě z okna půdy dalekohledem vyhlížet, abych tě nepropásl, jen počkej, jen počkej... To ti jen tak neprojde, dovolovat si na důstojníka v záloze. Já byl nějaká kapacita! Na dělostřelce si nikdo nikdy nepřišel. A ani nepřijde! –

- 40 Já jsem, de facto, válečný veterán! A je potřeba se ke mně tak chovat: s úctou a respektem! To ty, mladej, neznáš! Celá ta vaše generace je nějaká divná!
- 41 *{Náhle zavětrí.}* Ale co to? On fakt dovezl něco dobrého. *{Rozdělává kastrólky.}* A teplého! *{Prsty ochutnává polívku.}* No, není to nejhorší. – No jo, fazole! Já to věděl, darebák jeden, chce mě zaživa zabít! – Chce mě otrávit! – To zas bude večer kanonáda, jak za císaře pána. – Budu ze spaní rušit lesní zvěř výstřely, ale co, těm je to jedno. –
- 42 Zelené fazole, já to věděl! – Ale moment, tady jsou i nějaké žluté šmejdy, ty neznám! Vypadají dobře, tak snad mi po nich bude taky dobře a neroztrhnou mě ve dvě. – No co! Risknu to! – A vůbec, dám si plnou dávku, má-li mě to zabít, tak ne napůl, ale úplně. Totální exitus! – No, je to hrozné, ale někdo to sníst musí! *{Rukama baští jak prase.}* Bože, to je tak strašné, to je tak hnusné, jak na vojně. To se nedá žrát...
- 43 *{Sní vše a ukáže prázdné kastrólky. Odejde.}*

8. Podnájem

- 1 *{Věnováno statečným ženám, které to nechtěly, ale musely. – Mladá a miloučká studentka, člověk by řekl panna, jde na setkání kolem inzerátu na ubytování. Čeká před družstevním bytem a majitel za ní přichází.}*
- 2 **Majitel:** Slečna Novotná? Nebo paní?
- 3 **Studentka:** Slečna, dobrý den.
- 4 **Majitel:** Dobrý den, omlouvám se za zpoždění, ujela mi šalina, auto mám v servisu, den blázelec, jedu rovnou z práce.
- 5 **Studentka:** To je v pořádku, však jste mi napsal SMSku, čekám jen pár minut. Je to tu hezké.
- 6 **Majitel:** Ano, okolí je tu nádherné. Táhle za rohem je park. A tím směrem je kryté koupaliště. Půjdeme se rovnou podívat na byt?
- 7 **Studentka:** To by bylo výborné. Strašně se těším. Inzerát mě zaujal, hlavně cena je pro mě přijatelná. A měla bych to kousek od fakulty. Máme prvotřídní přednášky, miluji je.
- 8 **Majitel:** Vy studujete? Který obor?
- 9 **Studentka:** Medicínu na Masárně.
- 10 **Majitel:** Jéé, budoucí paní doktorka. Můžete si mě napsat mezi své budoucí pacienty, mně se to tělo celé rozpadá.
- 11 **Studentka:** *{S úsměvem.}* Dobře, napíši.
- 12 *{Vstupují do bytu, rozhlíží se, prochází pokoje.}*
- 13 **Majitel:** Jedná se o nově zrekonstruované 2+1, budete první nájemnice.
- 14 **Studentka:** To by bylo skvělé. To pro mě bude luxusní.
- 15 **Majitel:** Pokud se domluvíme, může se tu ubytovat další osoba, ale jen vás poprosím opět žena. Víte, s muži nemám dobré zkušenosti, dělají jen svinčík a o nájem aby člověk několikrát žádal.
- 16 **Studentka:** Dobře, zeptám se spolužaček.
- 17 **Majitel:** Výborně. Výhled je tu na stadion. Můžete vzít přítele na hokej, bude rád.

- 18 **Studentka:** Určitě, až se nějaký objeví, tak ho vezmu.
- 19 **Majitel:** Aha, tak jsem to nemyslel, můžete pozvat spolužáky.
- 20 **Studentka:** To ano, uvidíme.
- 21 **Majitel:** Zastávka šaliny je tu 50 metrů a kousek od parku je školka. To kdybyste tu chtěla zůstat natrvalo, neměl by to být problém.
- 22 **Studentka:** To jste hodný, já děti zatím neplánuji. Sama se občas cítím ještě jako dítě.
- 23 **Majitel:** To nikdy nevíte, kdy to přijde.
- 24 **Studentka:** Máte pravdu, já začnu teprve 3. semestr, na rodinu je spousta času.
- 25 **Majitel:** Jistě, jistě, rozumím. – Na chodbu jsem nainstaloval kameru.
- 26 **Studentka:** Kameru? Jako opravdu? To se mi, s prominutím, moc nelíbí.
- 27 **Majitel:** Ne tady na chodbu, ale na chodbu venkovní. To jen abych měl přehled.
- 28 **Studentka:** Aha, promiňte, už rozumím. Je to takové zvláštní, ale je to váš byt.
- 29 **Majitel:** Zamykat se dá klasicky klíčkem, nebo jsem pořídil tuhle hračku. Podívejte, to je zamykání na dálkový ovladač. Například když si nejste jistá, jestli jste zamkla byt, a abyste se nemusela vracet od auta, tak šup. Zamknete si na dálku.
- 30 **Studentka:** To je šikovné, ale všimla jsem si, že je zvenku koule, tak to se zamykat už ani moc nemusí.
- 31 **Majitel:** Ono je to pro jistotu. Tady jsou zloději chytří a vynalézaví. Tohle však hned tak nepřekonaají. Museli by prorazit celé dveře. Takto nemají šanci.
- 32 **Studentka:** Dobře, vypadá to tu na klidnou čtvrt.
- 33 **Majitel:** To je pravda, klid tu je, sousedi tu věčně nejsou. Navíc jsem tu nainstaloval zvukovou izolaci, měl jsem tu hudebníka. Tady můžete zabít člověka a nikdo to neuslyší.
- 34 **Studentka:** Aha, já myslela, že budu první nájemnice.

- 35 **Majitel:** Jo, ano, to ano, myslel jsem první po rekonstrukci, jinak tady bydlelo pár lidí.
- 36 **Studentka:** Vypadá to tu opravdu v bezvadném stavu.
- 37 **Majitel:** I zde jsem nainstaloval zamykání na dálkové ovládání.
- 38 **Studentka:** To nebude potřeba, zatím tu budu bydlet sama.
A uvidím během semestru, jestli bude mít nějaká spolužačka zájem.
- 39 **Majitel:** Jistě, jistě, ono jde o to soukromí. Podívejte, jedno zmáčknutí a máte klid, na práci či na zábavu.
- 40 **Studentka:** Budu se tu cítit trochu jako v trezoru.
- 41 **Majitel:** Ale kdepák, to jen tak vypadá.
- 42 **Studentka:** Copak je tamto?
- 43 **Majitel:** Co myslíte?
- 44 **Studentka:** Tady pod světlem. Copak to je?
- 45 **Majitel:** Jo, aha, to by mělo být čidlo k ovládání světel.
- 46 **Studentka:** Vy nevíte?
- 47 **Majitel:** Abych se přiznal, tak nevím, to mi sem instalovali a ještě jsem to nestihl vyzkoušet.
- 48 **Studentka:** Vypadá to jak kamerka. Má to podobnou čočku, jak mají mobilní telefony.
- 49 **Majitel:** A víte, že máte pravdu, to je zvláštní, ovladač od světla jsem tu neviděl. Musím se pak Františka zeptat, jestli něco nezapackal.
- 50 **Studentka:** Františka?
- 51 **Majitel:** To je kamarád.
- 52 **Studentka:** Já myslela, že jste říkal, že to tu dělala firma.
- 53 **Majitel:** Oh, ano, to ano. František pracuje v té firmě. To on mi ji doporučil. To víte, spolužák.
- 54 **Studentka:** Mohli bychom se podívat na koupelnu?
- 55 **Majitel:** Ta tu není.
- 56 **Studentka:** Jak to myslíte? Já myslela, že je rekonstrukce hotová.

- 57 **Majitel:** Oh, ano, ona hotová je.
- 58 **Studentka:** Víte, v inzerátu bylo 2+1, tedy jsem čekala koupelnu a kuchyň. Nezlobte se na mě, ale bez koupelny to je spíš prostor pro kanceláře.
- 59 **Majitel:** Je tady sprchový kout a toaleta, samozřejmě. Je to takové malé, stísněné. To jsem do inzerátu už víc nerozepisoval. – Nechcete se podívat ven?
- 60 **Studentka:** Ano, já už se dívala, jak jste říkal, výhled přímo na stadion. Nejsem sice zrovna hokejová fanynka, ale třeba se po zkouškách zajdu podívat.
- 61 **Majitel:** Já myslel podívat. Na mě a tak po místnosti.
- 62 **Studentka:** Hehe. No víte, on to není problém, že tu není nábytek. Já mám nábytek po rodičích, oni mi to sem hodí. Já mám skvělé rodiče, s tím mi pomůžou. V bazaru jsem zahlédla, že prodávají kytky v květináčích, ty si dám tady k oknu.
- 63 **Majitel:** Ještě můžete zamávat.
- 64 **Studentka:** Komu? Z okna? Trochu nerozumím.
- 65 **Majitel:** Myslel jsem směrem ke světlu.
- 66 **Studentka:** {*Mává.*} Nerozumím. Myslíte, že je to pohybové čidlo? Já se v technice až tak neorientuji. Jen jsem to zahlédla jednou u strejdy na zahradě, ale to vypadá jinak. To je taková guča. – Nu, pokud ano, tak se zdá, že ovládání světla nefunguje.
- 67 **Majitel:** Já myslel Františkovi.
- 68 **Studentka:** Omlouvám se, asi vám nerozumím.
- 69 **Majitel:** No né, já myslel, jestli František omylem nainstaloval kameru, tak mu můžeme zamávat.
- 70 **Studentka:** To je vtipné. Vy jste vtipálek. – Mohli bychom se podívat na tu druhou místnost?
- 71 **Majitel:** Jistě, jistě. Ale ona tady už další místnost není.
- 72 **Studentka:** Není?
- 73 **Majitel:** No víte, já jsem to v tom inzerátu asi špatně napsal.

- 74 **Studentka:** Bylo tam 2+1.
- 75 **Majitel:** Ano, ano, ale my, tedy já a František, tedy spíš já, jsme mysleli, že se tato velká místnost jakože přepaží a bude z toho dvojmístnost.
- 76 **Studentka:** Aha, ale mně to nevadí, nájem hledám hlavně pro sebe. To pro mě bude akorát, budu tu sama, to nebude problém.
- 77 **Majitel:** To by byla právě škoda, kdybyste tu byla sama. Když už jste taková šikovná.
- 78 **Studentka:** To jste hodný, já to ještě promyslím, ale semestr za chvíli začne, nebudu mít čas takové věci řešit. Tedy pokud to bude možné, pokoj si pronajmu v takovém stavu a tady ten holobyt si zařídím.
- 79 **Majitel:** Ale kdybyste potřebovala, něco vám sem dovezeme. Za drobný poplatek či za pusu. Sběrný dvůr je tady za rohem, mám tam známé, na co si vzpomenete, to vám zajistíme. Je to tam jeden poklad vedle druhého, to byste nevěřila.
- 80 **Studentka:** Já myslím, že nebudu obtěžovat. Těch pár kusů nábytku mi sem hodí rodiče.
- 81 **Majitel:** Dobře tedy. Ještě jsem vám neukázal, to už je tedy hotové. Automatické zatemňování oken. Taky na ovladač. Podívejte, funguje to.
- 82 **Studentka:** Vidím.
- 83 **Majitel:** Není to bezvadné? Není z místnosti slyšet, ani do ní vidět.
- 84 **Studentka:** Mám raději sluníčko a čerstvý vzduch.
- 85 **Majitel:** Samozřejmě, jako většina žen.
- 86 **Studentka:** Může se to však hodit, když budu pracovat na notebooku.
- 87 **Majitel:** Vidíte, my jsme mysleli na vše. – Koberec vám bude vyhovovat?
- 88 **Studentka:** Je výborný, chodím bosá, a není špatný.
- 89 **Majitel:** A já že nahá.
- 90 **Studentka:** I vy jeden! – To ne, to nikdy. Jen někdy bosky.

- 91 **Majitel:** To jsme rádi, nestál zas tak moc, a když se zašpiní, od krve či tak, tak se jednoduše vymění za jiný. – Nejste špindíra, že ne?
- 92 **Studentka:** Vy mě dostáváte do rozpaků. Kdybych jej zašpinila, tak jej seperu, to nebude problém. Vysaji to natotata. Já jsem šikovná, to umím, to je hned.
- 93 **Majitel:** To nebude problém, my vám tu rádi uklidíme.
- 94 **Studentka:** To jste hodní, ale to už zvládnu sama.
- 95 **Majitel:** Nechcete jej vyzkoušet?
- 96 **Studentka:** Co přesně?
- 97 **Majitel:** Tedy. Ten koberec.
- 98 **Studentka:** Že bych se vyzula? Děkuji, mně stačí na dotyk to zkusit takto rukama.
- 99 **Majitel:** A co do úst?
- 100 **Studentka:** Ale fuj! To tedy rozhodně nechci.
- 101 **Majitel:** Já myslel... *{Krouť pánví, ale ona ho nevidí.}*
- 102 **Studentka:** Co jste přesně myslel?
- 103 **Majitel:** Podívejte, všechno tu funguje, včetně zamykání dveří. Vidíte?
- 104 **Studentka:** Ano, vidím, mám radost.
- 105 **Majitel:** Tak byste mohla být trochu víc vděčná.
- 106 **Studentka:** Jak to myslíte? Pokud jde o nájem, mohu zaplatit ještě o něco víc, ale o mnoho víc už ne. Proto mě váš inzerát tak zaujal.
- 107 **Majitel:** Ono je to vše o domluvě, že? Mohlo by to být mnohem levnější. Klidně i zadarmo.
- 108 **Studentka:** *{Na to slovo reaguje zamilovaně, snově.}* To by byl studentský sen.
- 109 **Majitel:** Ale něco za něco.
- 110 **Studentka:** *{Zbystří, zvážní.}* Moment, jak to myslíte? Já si ráda nájem zaplatím a tím to končí.

- 111 **Majitel:** *{Jde jí na tělo.}* Ale no ták! Každá ušetřená koruna dobrá. Stačí být o něco milejší.
- 112 **Studentka:** Asi vám rozumím, ale ne. – Já odcházím. S dovolením. *{Lehce ho odstrčí.}*
- 113 **Majitel:** *{Chytne ji násilím zpět.}* Tak a dost, slečinko! –
- 114 Okamžitě se vyslečeš, ty čubko, nebo ti ten ksicht zmaluji tak, že tě dohromady nedá ani ten nejlepší plastický chirurg. – Vykouříš mě jak se sluší a patří, opíchám tě zepředu, zezadu, z boku a pak ti ho narvu do prdele. Řvát si můžeš jak chceš, stejně ti to nepomůže. – A skončíme, až řeknu já. To že nestihneš ty své milované přednášky je mi u prdele. – A jestli budeš dělat drahoty, tak zavolám Františkovi a ten má jinýho čuráka. Ostatně on stejně přijde, ale dnes se bude jen dívat, že Františku? – *{Zamává směrem ke stropnímu světlu na čidlo.}*
- 115 Takže si už přestaň hrát na pannu a pusť se do práce. Nebo tě tu necháme o hladu. – A jestli mě kousneš nebo budeš dělat jiný píčoviny, jako se pokoušet odsud zdrhnout, tak počítej s tím, že tě vynesu v tom koberci už naporcovanou. – Rozumíme si, ty vysokoškolská kundo?...
- 116 **Studentka:** *{Pláče.}* Ale já z toho nic neumím.
- 117 **Majitel:** No bóže, tak se to naučíš, jak ve škole!
- 118 **Studentka:** *{Trochu se uklidní.}* Tak jo. A bude se to známkovat?
- 119 **Majitel:** Ne! Na voloviny nemám čas, jebat se tu bude.
- 120 **Studentka:** *{Znovu pláče.}* Ne? – Proč ne?
- 121 **Majitel:** Sakra, tak jo! Já ti to klidně oznámkuju!
- 122 **Studentka:** *{Náznak úsměvu.}* Tak bezva! *{S nadšením.}* Jaké jsou podmínky zakončení kurzu?
- 123 **Majitel:** *{Oči vsloup.}* Mlč už, nebo mě z vás studentek jebne! – *{Pro sebe.}* Vysokoškolačky! Proč já si nenašel nějakou středoškolskou nanynku? Ty chtějí jen řadit, troubit si a jezdit jak v autošколе.

9. Psychiatrie

- 1 *{Inspirováno a věnováno Karlovi a jeho zesnulému tatínkovi. – Pro tři hrající. Nový pacient a jeho příjezd na psychiatrickou léčebnu. Kroměříž, Bohnice či tak. Upozornění, následuje vy- zrazení zápletky: Otec je výplodem nemocné duše, neviditelný pro Zřízence.}*
- 2 **Karel:** Táto, já to zvládnú sám.
- 3 **Otec:** To já vím, ale ty pak vyměkneš jako vždycky a zase zů- staneš doma sám. Tady ti pomůžou.
- 4 **Karel:** *{Zazvoní na dveře psychiatrického ústavu.}* Dobrý den.
- 5 **Zřízenec:** Dobrý večer, pane doktore.
- 6 **Karel:** Tatínek říkal, že nesmím být už doma.
- 7 **Otec:** Víte, synovi se přitížilo, bude potřeba ho hospitalizovat znovu. Jsem ochotný mu papíry podepsat.
- 8 **Zřízenec:** Jen pojďte dál, s kolegy jsme se bavili, kdy se k nám asi vrátíte. Pane Píško, jak se cítíte?
- 9 **Otec:** Myslím, že měl ráno teplotu, raději bych ho proměřil.
- 10 **Karel:** Víte, bylo mi takové smutno, takové ouzko. Neměl jsem dobrý den.
- 11 **Otec:** Že je dobře, že přišel?
- 12 **Zřízenec:** To nevdá, hlavně, že jste přišel co nejdříve. Víte, medicína dokáže divy, jen je potřeba ty věci včas podchytit. Kdy jste tu byl naposledy? To budou tak tři čtyři měsíce, že? Vzpomínali jsme tu na vás, na vás se nedá zapomenout, takový vzorný pacient.
- 13 **Otec:** Ano, propustili jste ho v srpnu.
- 14 **Karel:** Na konci prázdnin to bylo.
- 15 **Zřízenec:** Tak si to dobře pamatuji. Budete si opět přát míst- nost číslo čtyři?
- 16 **Karel:** Ano.
- 17 **Otec:** Synku, to byla výborná místnost, hezký výhled na za- hradu. Byl slyšet zpěv ptáků. Ta se mi líbila, dobře sis vy- bral.

- 18 **Zřízenec:** Jedl jste? Myslím, že v kuchyni pro vás ještě něco najdu.
- 19 **Otec:** Mají tu výborné šunkofleky.
- 20 **Karel:** Ano, mám docela hlad.
- 21 **Zřízenec:** A pane doktore, k jídlu jako obvykle?
- 22 **Karel:** Ano, prosím, dám si Vyškov dvanáctku, mám sucho v ústech, to by mělo pomoci.
- 23 **Zřízenec:** To hravě zařídím. – Přijel jste vlakem, či autobusem?
- 24 **Karel:** Já jsem došel pěšky.
- 25 **Zřízenec:** To jako vážně? To tedy byla dálka.
- 26 **Otec:** Hezky mu to šlapalo. Je to šikovný turista, má to po mně. Však jsem na něj hrdý, to je můj kluk! Dobře se tu o něj starejte.
- 27 **Zřízenec:** Tak pojdte dál. Už si moc nepamatuji, z čeho jste se to léčil, ale podívám se po kartě.
- 28 **Otec:** Obvykle má jen kašel. Poslední dny se mu přitížilo.
- 29 **Karel:** Trochu mě pobolívá hlava.
- 30 **Zřízenec:** K demenci máte ještě daleko. To bude jako obvykle.
- 31 **Otec:** Taky si to myslíme.
- 32 **Karel:** Je to možné, pane. Tatínek říkal, že je potřeba jednat.
- 33 **Zřízenec:** Chytrej chlap!
- 34 **Otec:** I vy dva lichotníci! Asi jsem to ráno řekl, už si nepamatuji.
- 35 **Zřízenec:** *{Vytáhne složku.}* Ano, pamatuji si to dobře, parano-
idní schizofrenie. *{Pro sebe větu.}* Mluví se svými mrtvými
příbuznými... –
- 36 **Otec:** To je celý můj syn. – On jak začal mluvit s nebožkou
maminkou, věděl jsem, že je zle!
- 37 **Zřízenec:** Tak zas nemám tu hlavu tak děravou. Paní doktorka
si vás zítra ráno prohlédne.
- 38 **Karel:** Paní doktorka je na mne vždy hodná.
- 39 **Zřízenec:** A jak se teď cítíte? Nějaké deprese, noční můry?
Pobíhající zombíci?

- 40 **Otec:** Ještě to tak!
- 41 **Karel:** Kdepak, všechno se zdá v pořádku, jen ta hlava mně třeští.
- 42 **Zřízenec:** Dobře, napiši vzkaz paní doktorce.
- 43 **Karel:** Já jsem se snažil spočítat velikost té tyčky, která drží Měsíc nad Zemí, ale myslím, že se mi to nepodařilo. – Večer ty výpočty zkontroluji.
- 44 **Zřízenec:** Paní doktorka říkala, že byste neměl tolik počítat, ono moc té matematiky škodí.
- 45 **Karel:** Ono se jedná spíš o fyziku, taková mechanika, takový velký kladkostroj.
- 46 **Zřízenec:** Aha!
- 47 **Otec:** Vidiš to, Karle, to je servis, že jo?
- 48 **Zřízenec:** Počkejte chvílku, donesu vám něco na zobnutí z kuchyně.
- 49 **Otec:** Mně nic nemusíte, děkuji. Měl jsem vydatný oběd.
- 50 **Karel:** To jste zlatý člověk. Děkuji. Necháte mi to prosím v jídelně?
- 51 **Zřízenec:** Samozřejmě.
- 52 **Karel:** Já se jen rozloučím s tatínkem a přijdu za vámi.
- 53 **Zřízenec:** Samozřejmě, telefonní budka je támhle, byly tu velké změny, ale tohle nechali na svém místě. Však si na to vzpomínáte, že ano?
- 54 **Otec:** On Karlík stejně nezavolá. Ostatně já si myslím, že bych tu měl zůstat s ním. – Že jo, Karlíku?
- 55 **Karel:** Ano. – Já bych vás jen poprosil, když mluví tatínek, neskákejte mu do řeči.
- 56 **Zřízenec:** Ale to je samozřejmost, až tatínek přijede na návštěvu, budu na to myslet. – Jídlo budete mít v jídelně a na viděnou zítra. – Hezké sny, ať se vám dobře spí!
- 57 **Karel:** Na shledanou.
- 58 **Otec:** Jak to myslel, až přijedu? Není na drogách? Člověk tady stojí ve stínu a hned ho mají za neviditelného.

- 59 **Karel:** Promiň, tatínku, zase jsem dostal samotku. Spím na levé straně postele.
- 60 **Otec:** Postel si nech celou, já složím kosti na židličce, vždyť o co jde, nejsem tak starý, aby mě hned tak něco složilo.
- 61 **Karel:** Já myslím, že to je alkohol a ta tvá játra, která tě nakonec jednou zradí.
- 62 **Otec:** Vlastně ano, já jsem zapomněl. – Maminka nám už umřela, ale pro tebe tu budu vždycky, hochu.
- 63 **Karel:** Jsi hodný, tatínku! – Dobrou noc.
- 64 **Otec:** Dobrou noc, synku.

10. Stavba divadla

- 1 *{O Národním divadle v Praze. Jak to možná mohlo být. Méně šikovná mladá holčina z Ukrajiny převlečená za kluka a zkrusšený mistr z Čech, starší šikovný chlapík. Provádí dokončovací práce na střeše.}*
- 2 **Mistr:** Tedy, tobě to jde!
- 3 **Elév:** Děkuji, mistře, já si dávám záležet.
- 4 **Mistr:** Ty už jsi to musel dělat, že jo?
- 5 **Elév:** Ano, pracoval som ve Vídni, taky tam dělali takovou velkou divadelní stavbu.
- 6 **Mistr:** Slyšel jsem, nebyl jsem tam, ale prý jim národní divadlo ve Vídni vyhořelo.
- 7 **Elév:** Tak, tak, byla to strašná tragédie.
- 8 **Mistr:** Odkud jsi, chlapče?
- 9 **Elév:** Z Ukrajiny som.
- 10 **Mistr:** Čeština ti jde nádherně. Chvíli se mi zdálo, že slyším německý přízvuk, ale to nic. Tady to teď žije Mladočechy a Staročechy, je to tu teď veselé, máme tu české Němce, německé Čechy, pohraniční Němce, pohraniční Čechy, ale já se o politiku nestarám.
- 11 **Elév:** Je to hezká budova.
- 12 **Mistr:** To je chlouba celého národa. Ta tu bude i po nás, po našich dětech, i dětech jejich dětí.
- 13 **Elév:** Děláme tu důležitou práci.
- 14 **Mistr:** Tu nejdůležitější. – *{Zdraví kolegy.}* Zdař Bůh, Emile, zdař Bůh, Vácslave, jdete na to, klucí?
- 15 **Elév:** Dobrý den, pane Jenischi, dobrý den, pane Zimiburgu. *{Jen mlčky pokyvují.}*
- 16 **Mistr:** Šikovní kluci. – To mám radost, že se nám daří, pár dní a bude to tu hotové. – Opatrně, ať nespadneš, mladíku.
- 17 **Elév:** Dobře, mistře, musím být opatrnější.
- 18 **Mistr:** Jó, chlapče, dolů je to daleko, zbyla by z tebe placka.

- 19 **Elév:** Slyšel jste o té sebevraždě?
- 20 **Mistr:** Inu, slyšel, slyšel. Čeňka Diviše jsem znal osobně, byl to skvělý chlapík, namlouval si tu jednu divadelní tanečnici. Ta mu dala košem. On to asi neunesl. Dnes má pohřeb, bude tam půl Prahy.
- 21 **Elév:** To je strašné. Já som nevěřil, že je něco takového možné.
- 22 **Mistr:** Inu, svět je občas divný. – A co ty, máš už nějakou fešandu?
- 23 **Elév:** Jé, mistře, nemám, já som na to ještě mladý.
- 24 **Mistr:** Nic se neboj, ona si tě nějaká najde, dej tomu čas. Všechno chce svůj čas.
- 25 **Elév:** Mistře, já už budu hotov.
- 26 **Mistr:** Výborně, výborně, už taky končím. Je vidět, že ses tu hodně naučil.
- 27 **Elév:** Naučil, mistře, naučil. Ve Vídni to bylo stejné, ale přece jiné.
- 28 **Mistr:** Někdy mi o tom musíš povykládat. – Ták, vypadá to, že pro dnes padla. – Půjdeš se mnou na pivo? Spláchnout tady tu špínu?
- 29 **Elév:** Rád, mistře.
- 30 **Mistr:** Pojdme.
- 31 **Elév:** Mistře, já si ještě odskočím. Běžte napřed, doženu vás.
- 32 **Mistr:** Jako vždy: jde se k Arnoštovi.
- 33 **Elév:** Hned budu u vás.
- 34 **Mistr:** Tedy takového šikovného jinocha jsem tu ještě neměl. Práci udělá za dva. – Ale že nám to jde, srdce plesá, když vidí tu krásu. To se dneska musí zapít, aji bych si zatančil. *{Kozáčka.}* Joj, to mám radost. Na stará kolena mám slzu v očích.
- 35 **Elév:** Mistře, mistře! *{Neslyší ho.}*
- 36 **Mistr:** Tolik našich umělců, tolik krásy na jednom místě. Zlatá národní kaplička!
- 37 **Elév:** Mistře, zastavte, mistře!

- 38 **Mistr:** Co se děje, hoří snad? Uklidni se, mládenče.
- 39 **Elév:** Mistře, hoří! Národní hoří!
- 40 **Mistr:** Cože? Jak? Co? To není možné!
- 41 **Elév:** Podívejte se sám! Vidíte? Tam, nahoře, u střechy.
- 42 **Mistr:** Zatraceně, to je neštěstí, musíme jít hned hasit.
- 43 **Elév:** Mistře, mistře, co když jsem to způsobil já?
- 44 **Mistr:** Nesmysl! Všechno jsem po nás zkontroloval.
- 45 **Elév:** Já musím pryč, mistře!
- 46 **Mistr:** Kam bys běžel, chlapče? Musíme jít hasit, ať nedopadneme jak ve Vídni.
- 47 **Elév:** Já nemůžu, mistře. Já nemůžu, já musím odsud pryč. Co když, co když...
- 48 **Mistr:** Mladíku, utíkej na požární stanici pro pomoc, a já jdu hasit. Sejdeme se tam.
- 49 **Elév:** *{Souhlasně, libě.}* Dobře, mistře. – *{Otočí se a povýšenecky.}* Auf Wiedersehen, Meister! *{Uteče pryč, pryč od hasičské budovy, pryč od ohně. Možná divadlo zapálila ona, možná ne.}*
- 50 **Mistr:** Proč na mě mluvíš německy? Já ti stejně prd rozumím. – Hoří, Národní hoří! Rychle, rychle, teď jde o čas! Každá minuta je drahá, každá vteřina se počítá. – Lide český, slovenský, moravský, slezský, polský i ty rakouský a německý: musíme jít hasit! – Všichni musíme uhasit tu katastrofu!
- 51 Nesedte doma, nesedte v parcích, nesedte po hospodách: musíme jít hasit! – Divadlo nás potřebuje! – Jde tu o stavovskou čest celého národa! – Honem, honem...
- 52 Bučovičtí hasiči, honem, honem. – Moravskopísečtí hasiči, honem, honem. – Ždáničtí hasiči, honem, honem. – Křenovičtí hasiči, honem, honem. – Slavkovští hasiči, honem, honem. – Zlínští hasiči, honem, honem...
- 53 *{Běží hasit.}*

11. Straceni

- 1 *{Tři role pro dvě osoby. Sluha jako řidič a jeho pán. Místní osoba se jim snaží pomoci (lze spojit s pánem). Řidič řídí a volá domů.}*
- 2 **Jean:** Zlatíčko, neboj se, dojedeme v pořádku. Zavolám později, pán spí, ať ho nevbudíme, pa, pa, papa. – No, co ještě? – No jasně, že tě miluji. Pa, papapa. – Ještě mi řekni... *{Prudce brzdí, než stihne ukončit hovor. To vzbudí pána. Zastavuje auto a za ujíždějícím autem nadává.}* Ty kreténe, kdo tě učil řídit? Nevíš, jak vypadá značka hlavní silnice?
- 3 *{Řidič/ka mu z auta ukáže fakáče a jede si dál. To řidiče vytočí do ruda. Pokračuje nadávky ve francouzštině. Ideálně nějaká sprostá pouliční. Něco pro inspiraci nadhazuji.}*
- 4 *{Vytočený.}* T'est une pute! Va chier! – Putain, c'est coincé! C'est chiant! – *{Čtěte: Tetunpjút. Vaši. Puta, sekvansi. Sešjo.}*
- 5 *{Volný překlad zmíněného: Ty děvko jedna! Jdi do hajzlu! – Kurva, je to zaseklé! To je k posrání!}*
- 6 **Jeho pán:** Co se děje, Jean?
- 7 **Jean:** *{Mile, byl křečovitě.}* Nic, pane, nic, všechno bude v nejlepší pořádku. V naprostém pořádku, i sluníčko tu svítí. No, není ten den nádherný?
- 8 **Jeho pán:** Asi jsem se polil studeným kafem, Jean.
- 9 **Jean:** Všechno se spraví, pane, všecičko. Příště vám dodám teplejší kafe, aby vám ta studená voda znovu neublížila.
- 10 **Jeho pán:** Kde to jsme, Jean?
- 11 **Jean:** Pane, podle ujetého času jsme zhruba v polovině cesty do Saudské Arábie, počítám, že někde v Maďarsku či Bulharsku, nedokáži to přesněji určit. Tady GPS nefunguje, je mi to záhadou.
- 12 **Jeho pán:** Tohle nevypadá na silnici první, – druhé, – třetí, – čtvrté, ale ani páté či šesté třídy. – Mám si dělat starosti, Jean?

- 13 **Jean:** Není tu nejmenší důvod, pane. Ruplé kolo vyměním a zeptám se někoho místního. Poprosím o pomoc.
- 14 **Jeho pán:** Dobře, Jean, jdu přemýšlet, tak mě prosím nerušte.
- 15 **Jean:** Samozřejmě, pane, zajistím, abyste měl svůj klid a další buran nenarušil vaši meditaci.
- 16 **Jeho pán:** Dejte mi vědět, až dorazíme do hotelu.
- 17 **Jean:** Jistě, pane, všechno zařídím. Támhle zrovna někdo jde, zeptám se.
- 18 Good day, do you speak English? – Guten Tag, sprechen Sie Deutsch? – Buon pomeriggio, parli italiano? – Bonjour, tu parles français? {Čtěte: *Gud dej, du jú spík ingliš? Gutntág, šprechn zí dojč? Buon pomerídžo, parlí italiáno? Bonžúr, typarle fransé?*}
- 19 **Místní:** Hele, mladej, dej si oraz, nebo ti jednu ubalím. Když neumíš mluvit, tak radši mlč.
- 20 **Jean:** Díky bohu, to je nějaký dialekt ruštiny.
- 21 **Místní:** Co tady ocasíte?
- 22 **Jean:** To neuvěříte, tady z vedlejší silnice mi sem vpálil nějaký úplný magor.
- 23 **Místní:** Ach ták! To je jasné.
- 24 **Jean:** Mám zavolat policii? Jako to se musí vyšetřit, málem nás zabil.
- 25 **Místní:** To bych nedělal, to je silnice na Mouřínov, a to je hlavní, vy jste na vedlejší.
- 26 **Jean:** Tak to ani omylem, tam je jasná značka, že jsem na hlavní já.
- 27 **Místní:** Kdepak, vy jste na vedlejší, on byl na hlavní, ta značka je tam na okrasu, tady to ví každý.
- 28 **Jean:** To je normální magorov, kde to vůbec jsme? Co je to za zpropadenou zemi?
- 29 **Místní:** Říkám ti naposled: bacha na hubu, mladej. Tady projíždíte Velkomoravskou říší.
- 30 **Jean:** Mrknu na mapu. Já tu takovou zemi nemám.

- 31 **Místní:** Šuhaju, ty se máš ještě hodně co učit, to je naše země, ta na žádné mapě není.
- 32 **Jean:** Tomu pán nebude věřit.
- 33 **Místní:** Jaký pán? Jako sluha a jeho pán? Co vy jste zač?
- 34 **Jean:** Ano, pán jede přednášet do Saudské Arábie a já jsem jeho osobní řidič.
- 35 **Místní:** Tak to jsem ještě nežral. Hele, ogare, vyser se mu na to. Dvě ruce a dvě nohy má, ne? Tak si to může odřídít sám.
- 36 **Jean:** To by tak nešlo, já jsem pánovi zavázán...
- 37 **Místní:** Ale kulové. Pojď radši se mnou na jedno. Mariáš umíš?
- 38 **Jean:** To je prosím co?
- 39 **Místní:** Mě z tebe jebne. Tak snad karty, ne? Žaludy, kule a to-hletok.
- 40 **Jean:** To neznám. Já znám jen základy bridže, ale to s pánem hrát nesmím, on je moc dobrý.
- 41 **Místní:** Hrajem o kačky, o co hrajete v tom vašem bridži?
- 42 **Jean:** O nic, o body.
- 43 **Místní:** Na body ser, mariáš není fotbal, aby se hrálo na body. Jak to není o prachy, není to žádná zábava.
- 44 **Jean:** Mariáš? Dívám se na encyklopedii karetních her, a nic takového tady nevidím.
- 45 **Místní:** To se hraje s normálními kartami. Pojď už, já ti to v hospodě ukážu.
- 46 **Jean:** Já tady ale pána nemůžu takto nechat.
- 47 **Místní:** Prď na to. Cikáni auto odtáhnou, budete to mít zadarmo.
- 48 **Jean:** Já musím vyměnit kolo.
- 49 **Místní:** To oni udělají, na všech čtyřech. Budete to mít zadarmo. A koupíte si kola nová, lepší.
- 50 **Jean:** Cikáni?
- 51 **Místní:** To jsou tady usedlíci. Sousedí. To jsou tady místní baroni.

- 52 **Jean:** Takového jsem nikdy nepotkal. Ale pár baronů jsem již potkal.
- 53 **Místní:** No vidíš! O důvod víc jít se mnou, nějakého ti ukážu. Tihle jsou zaručeně jiní, než ty, které jsi již potkal.
- 54 **Jean:** Slibujete? To bych byl moc rád.
- 55 **Místní:** No jasné. Oni se s tebou dají do řeči, ani nemrkněš.
- 56 **Jean:** A jakou mají prosím barvu pleti? Můj cestovní slovník takový typ lidí nezná.
- 57 **Místní:** Tak si to tak neber, ten tvůj slovník neví všechno. Poznáš, uvidíš, a napíšeš těm autorům slovníku, že jsi našel nový druh lidí.
- 58 **Jean:** Tak to jsem asi blbě odbočil a jsme v Africe, nikoliv v Ásii.
- 59 **Místní:** Ale kulové, projíždíš Evropskou Unii.
- 60 **Jean:** To neznám, já znám jen euroásii.
- 61 **Místní:** No, to je zhruba to stejné.
- 62 **Jean:** Ze mne je normální objevitel.
- 63 **Místní:** Prachy máš?
- 64 **Jean:** Jako měsíční prach? To prosím nemám.
- 65 **Místní:** Bože můj, kde tebe našli? Myslím zlato, stříbro, peníze, prašule, krejčary, denáry, chechtáčky.
- 66 **Jean:** Nemám, já platím výhradně platinovou platební kartou.
- 67 **Místní:** {*Zklamán.*} Tu měnu neznám, ale vem ji taky. Jestli to má nějakou hodnotu, tak to v hospodě bude někdo vědět. – Minulý týden se tam prodala stará hnusná čínská soška, dynastie {*Žvatlaná mluva.*} Tín Tě Tó, či co, neboj se, prodá se tam cokoliv. – Na chlast bude vždycky! – Slivovici piješ?
- 68 **Jean:** Slivovice? To neznám. Můj cestovní slovník takový termín nezná.
- 69 **Místní:** No potěš kotě! Nevadí, mladej, zaučíme tě.
- 70 **Jean:** A kde budu spát? Kolikahvězdičkové hotely tu prosím máte?

- 71 **Místní:** Za hospodou je mýtinka, třeba tam. Jen si musíš dobře lehnout, občas je tam nablito.
- 72 **Jean:** Vezmu si čelovku.
- 73 **Místní:** Vem, ta tě zachrání před ostudou! – Tady je to totiž hned, chvíli nedáváš pozor, a šlápneš do čerstvého koňského hovna. To si tu musí dávat bacha i místní, kteří tu ví o každém hovnu. – Chvíli se díváš doleva, místo doprava, a jsi po kotníky ve chcánkách. A je úplně jedno, jestli jsi šel středem cesty. Tady se močůvka musí vyvážet, jinak bychom se v ní utopili. Ta je tady všude. – A když tu blbě odbočíš, skončíš nejčastěji v nějakém hnojišti, ty jsou tu nejhorší, z těch se nedá ani dostat! A když už se dostaneš, měsíc po tom smrdíš a jsi na odiv celé vesnici. Nikdy totiž nevíš, ve kterém hnojišti skončíš, tady každý své hnojiště pozná a pozná i ta sousedovic. Všichni tu znají všechny, ten smrad nezakryješ. – To je tu hned! Ostudu si tu uděláš hned! – Ale jednoho hezkého dne tu budeme mít kanalizaci, panáčku, to pak bude jiná liga! Zahnojíme to pak všude! Nikoho se nebudeme ptát, prostě to uděláme a nikdo nás nezastaví! *{Vidí vizi.}* Uděláme z naší vesničky město! – Nevěříš? – Uvidíš, to pak bude něco! Naše vůně vesnice bude všude a zůstane navěky. Vesnice Bučovice bude město Bučovice!
- 74 *{Oba odchází pryč.}*
- 75 **Jeho pán:** Jean? – Co se děje? – Asi jsem slyšel nějaké hlasy! – Jean? – Asi si šel pro pomoc, abychom mohli jet dál. – *{Mluví do prázdna.}* Jean, já budu ještě chvíli přemýšlet, tak mě prosím nerušte... A Jean, jestli jste se tady, na konci světa, ztratil, tak to nevadí, počkám i tak, dokud se nezorientujete a nezachráníte. – Pak pojedeme dál! –
- 76 *{Vleze zpátky do auta. Cikáni/technici rozeberou auto, scénu a odnesou si vše.}*

12. VvG+CC



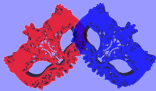
- 1 {Věnováno těm, kteří chtěli a snažili se, ale nemohli. – Snová hra pro muže a ženu. Camille Claudelová, sochařka, sestra slavného básníka Paula Claudela, milenka sochaře Rodina a Vincent van Gogh, holandský malíř světového významu. Dialog mrtvých.}
- 2 CC: Měla jsem ho ráda.
- 3 VvG: Měla ho ráda.
- 4 CC: {Prochází se kolem svých soch.} Celý svět na mne zanevřel, odvrhli mě jako největší špínu. Mohla jsem být nejlepší sochařka na světě. Byla jsem nejlepší. Ten svět to neunesl.
- 5 VvG: Kamilko, co se stalo, proč tě nikdo neměl rád?
- 6 CC: Co s takovým světem, když mě odvrhla vlastní matka? No a co, že jsem se chtěla věnovat umění? No a co, že jsem byla těhotná s Rodinem? Ten se kurvil s kdekterou, ale dítě mohl mít se mnou. Ale já mu to dítě nedala. Naopak Rosa mu dala syna, ale on ho nepřijal. A já jsem teď tady, navěky zakletá.
- 7 VvG: Neber si to tak, proč se nesnažíš přes umění najít klid v duši? Je to tak snadné, vem si mé malování.
- 8 CC: Nejde to! Zkoušela jsem to. – Já tvé obrazy viděla, jsou nádherné, jednou se budou prodávat za velké peníze.
- 9 VvG: To je jen mé přání, já musím kreslit, bez ohledu na to, že jsem prodal jen jeden obraz. Je to k zoufání.
- 10 CC: Gogéne, Gogéne, proč my dva jsme se nedali dohromady?
- 11 VvG: Já potřeboval očistit svět. Ty jsi bílá jak lílie. Mě bys nepotřebovala.
- 12 CC: Co já v tom životě dokázala?
- 13 VvG: A co já? – Můžu ti však nakreslit Slunečnici, chceš?
- 14 CC: Nechci, já mám své sochy, které jsou na nic. {Zničí první sochu.}
- 15 VvG: No tak! Celé generace tě budou obdivovat, ale ne tehdy, když zničíš své životní dílo.
- 16 CC: Vidím jen hvězdy, které nesvítí.

- 17 **VvG:** To je depresivní, to není téma pro sochařku. Ty by ses měla věnovat lásce a zemi.
- 18 **CC:** Tady? Jsem tu zavřená a opuštěná. Občas se tu ukáže bratr, ale ten se oženil. A otec se tu dlouho neukázal. Tatínka mám ráda, je to jediný slušný muž v mém životě.
- 19 **VvG:** Kamilko, nerad ti to říkám zrovna já...
- 20 **CC:** Ty můžeš cokoliv, Gogáčku.
- 21 **VvG:** Tvůj otec zemřel.
- 22 **CC:** Jak to myslíš? Tomu nevěřím, to není pravda! *{Začne vyšilovat.}*
- 23 **VvG:** Proč si myslíš, že tě matka nechala vsadit do svěřací kazačky? Protože už ji nic nebrzdí.
- 24 **CC:** Ta bestie! Rodin mi kradl nápady a teď se spolčil s mou matkou, aby mě úplně zničili.
- 25 **VvG:** Musíš být silná a pokračovat ve svém díle. Bude nesmrtelné.
- 26 **CC:** Na nesmrtelnost zvysoka seru. *{Padne další socha.}* Ty máš alespoň svého bratra Thea, a máš další sourozence, ale já? Koho mám teď já? Bratr je v Číně, otec umřel a matka tu za mnou nikdy nebyla. Na čem mám pracovat? Co si od života mám slíbovat? Ani to dítě jsem mu nedokázala porodit. Kdyby ano, všechno mohlo být jinak.
- 27 **VvG:** To byla nehoda, Kamilko, netrap se už tím.
- 28 **CC:** Asi to byla nehoda. – Ty jsi měl Gauguina, Degase, Seurata, Signaca a další. *{Jména čtěte: Gogéna, Degase, Serata, Sinjaka.}*
- 29 **VvG:** Nezbyl mi nikdo, i Gauguin mě opustil. Pohádali jsme se. Chtěl jsem se zabít mockrát, ale pak mě zavraždili v souboji.
- 30 **CC:** Ty můj malý Vincentíku! To nebylo v souboji, to ty sám.
- 31 **VvG:** Bojoval jsem sám se sebou. – Smutek potrvá navždy.
- 32 **CC:** Já jsem tu sama, nemám tu žádnou inspiraci, žádný cíl. Nejsem toho hodna, abych byla umělkyní. Ale ta hlína mě tak přitahuje.

- 33 **VvG:** Pracuj na sobě, sleduj věci kolem sebe, hledej inspiraci v sobě. Let do výšin, let do vesmíru.
- 34 **CC:** Vždyť jsem v kazajce.
- 35 **VvG:** Nevadí, nebudeš v ní věčně. Povedu tvé ruce.
- 36 **CC:** Radši mě pohlad, jsem tu tak sama. Jak zhasne ta svíčka, bude tu jen černota a tma. A já mám ráda kámen, z mrtvé hmoty vznikne hřejivá socha, sousoší, celý les soch. A ta pak umře, a znovu ožije. A znovu umře. *{Ničt' další sochy.}*
- 37 **VvG:** No vidíš, dáváš život mrtvému. To já se jen plácám s barvičkami. A když se nudím, tak ani nemaluji, jen tam dělám dubky. Takové jen tečičky.
- 38 **CC:** Nejen to.
- 39 **VvG:** Občas linky, občas kudrlinky. Vidím to jasně, že takto se formoval svět a celý vesmír.
- 40 **CC:** Mě zajímá, co je v zemi, co je hluboko pod ní. Co nás vše drží pohromadě. A věř mi, není to jen láska. Ta energie je všude! Nikdo neví, odkud se bere či kam jde, ale je všude kolem nás. Občas na nás dýchne, občas na nás promluví, občas nás pohladí, občas nás srazí na kolena.
- 41 **VvG:** Mluvíš jak Bible. Chceš rozhřešení? Jsem kazatel.
- 42 **CC:** Ne, nechci, pro mě je už pozdě. Něco mi namaluj. Něco, něco, já nevím, co tě naučilo japonské umění? Tam já nikdy nebyla.
- 43 **VvG:** Dobře, počkej, počkej, to se ti bude líbit. *{Prochází staré obrazy či maluje.}*
- 44 **CC:** Já potřebuji tvary, vůně a světlo a stíny.
- 45 **VvG:** To by ses divila, jak barvy krásně voní, i chutnají.
- 46 **CC:** Dávka olova, arsenu a kadmia na tobě nechala trvalé následky.
- 47 **VvG:** Žijeme i umíráme se svým uměním.
- 48 **CC:** Ámen, Otče. – Namaloval jsi mi něco? Našel jsi něco hezkého? – Ukaž, prosím!

- 49 **VvG:** Tady, inspirace Východem. *{Pomalů vytáhne obraz dle japonského umění. Pozadí japonské umění, předeš vzor holandského umění.}*
- 50 **CC:** Pochlub se a já ti za to zatančím.
- 51 **VvG:** Zde! Jen pro tebe. *{Ukáže jí malbu charakterizující jeho styly.}*
- 52 **CC:** *{Ožije z depresí.}* To je hezké, to je tak krásné! Mám chuť znovu žít! – Děkuji ti, Gogáčku! Jsi má opora! Jsi má záchrana! – Vždycky tu budeš se mnou a já s tebou. –
- 53 A teď já. – Připraven, Vincentíku?
- 54 **VvG:** *{Natěšen.}* Ano, připraven, pust se zase do mě, Kamilko! – Co mi nabídneš, to si vezmu! –
- 55 *{Tančí mu ladnými erotickými pohyby.}*
- 56 Tys tu pro mě vždycky byla.
- 57 Tys to nejhezčí stvoření, co Země kdy viděla.
- 58 Tys všech umělců nekonečná inspirace.
- 59 Tys ohnivá múza, – tys země sama, – tys voda i vítr, – tys láska i žal!...
- 60 *{Svíčka zhasne. Ještě chvíli za úplné tmy je slyšet zvuk tance: střevíců, šustících šatů a japonských vějířů.}*

Vydáno

<p style="text-align: center;">Divadelní rozebrávky, ročník 2016 Pavel Štříž</p> 	<p style="text-align: right;">Obsah 3</p> <p>Obsah</p> <p>0. Předmluva autora 4</p> <p>1. Divák 5</p> <p>2. Divák 9</p> <p>3. Kafe 12</p> <p>4. Lep 15</p> <p>5. Sálání 18</p> <p>6. Tichák 23</p> <p>7. Váze 27</p> <p>8. Závěš 30</p>
<p style="text-align: center;">Divadelní rozebrávky 2, ročník 2021 Pavel Štříž</p> 	<p style="text-align: right;">Obsah 3</p> <p>Obsah</p> <p>0. Předmluva autora 4</p> <p>1. Divák a jeho partner 5</p> <p>2. Divák an F versus šlápfelový frak 6</p> <p>3. Hledat poklebi 13</p> <p>4. Karty 19</p> <p>5. Město obdiv 22</p> <p>6. Po a jeho obdiv 27</p> <p>7. Šlápf 30</p> <p>8. Šlápf 34</p> <p>9. Šlápf 38</p> <p>10. Šlápf 43</p>
<p style="text-align: center;">Divadelní rozebrávky 3 Ročník 2022 Pavel Štříž</p> 	<p style="text-align: right;">Obsah 3</p> <p>Obsah</p> <p>0. Předmluva autora 4</p> <p>1. Čista domá 5</p> <p>2. Čista na tabulovky 9</p> <p>3. Divák rozum 13</p> <p>4. Divák 20</p> <p>5. Město 24</p> <p>6. Nemocný kumpák 28</p> <p>7. Obdiv 33</p> <p>8. Podivák 37</p> <p>9. Populární 41</p> <p>10. Starba divák 45</p> <p>11. Stráca 51</p> <p>12. Věra+OC 56</p>

Velký obsah

Název, počet stran, od strany, po stranu, knížečka.

1. Bývalá	4 s. (05–08), kniha 1
2. Cesta domů	4 s. (05–08), kniha 3
3. Cesta na talentovky	4 s. (09–12), kniha 3
4. Dárek mamince	7 s. (13–19), kniha 3
5. Doktor a jeho pacient	3 s. (05–07), kniha 2
6. Doktor	3 s. (09–11), kniha 1
7. Dvakrát za F versus filozofující fyzik	5 s. (08–12), kniha 2
8. Dvě duše	4 s. (20–23), kniha 3
9. Hledač pokladů	6 s. (13–18), kniha 2
10. Kněz	3 s. (12–14), kniha 1
11. Kontyš	3 s. (19–21), kniha 2
12. Lup	3 s. (15–17), kniha 1
13. Mravenci	4 s. (24–27), kniha 3
14. Múza odvedle	5 s. (22–26), kniha 2
15. Nemocný kompík	5 s. (28–32), kniha 3
16. Oběd	4 s. (33–36), kniha 3
17. Pes a jeho sluha	3 s. (27–29), kniha 2
18. Podnájem	7 s. (37–43), kniha 3
19. Psychiatrie	4 s. (44–47), kniha 3
20. Sběrač	4 s. (30–33), kniha 2
21. Sběrnák	4 s. (34–37), kniha 2
22. Setkání	5 s. (18–22), kniha 1
23. Sousedka	5 s. (38–42), kniha 2
24. Stavba divadla	3 s. (48–50), kniha 3
25. Straceni	5 s. (51–55), kniha 3
26. Svůdkyně	4 s. (43–46), kniha 2
27. Technik	4 s. (23–26), kniha 1
28. Večer	3 s. (27–29), kniha 1
29. VvG+CC	4 s. (56–59), kniha 3
30. Zázrak	5 s. (30–34), kniha 1

Tiráž

Název	Divadelní rozehrávky 3
Podnázev	Ročník 2022
Autor a sazba	Pavel Stríž
Vydalo	Nakladatelství Martin Stríž
Web nakladatele	http://www.striz.cz/
Kontakt na nakladatele	martin@striz.cz
Vydání	První
Datum a místo vydání	12. srpna 2021, Bučovice
GPS místa vydání	49°8'56" s.š., 17°0'7" v.d.
T _E Xová distribuce	T _E XLive 2021
Sazba	T _E X, formát LuaHB _T E _X v1.13.2
Písmo	Latin Modern
Operační systém	Xubuntu 20.04
Pracovní stroj	Lenovo ThinkPad T400
Nálada	Pozitivní, goghovská s žízni po životě
Počet stran	62
Kontakt na autora	pavel@striz.cz
Podpora autora	Fio banka, 126108017 / 2010
Nezávislé pročení	Hana Hůlková, Moravský Písek Martin Stríž, Bučovice Radek Vicherek, Zlín

ISBN 978-80-88425-01-4